

Tuyển Tập Nhạc
Tình Yêu
Quê Hương
và
Thân Phận

Nguyễn Quyết Thắng

Tuyển Tập Nhạc
Tình Yêu – Quê Hương và Thân Phận

Nguyễn Quyết Thắng

Du Ca Nguyễn Quyết Thắng sinh hoạt bên hồ Lạc Thiện Banmethuôt 1972

Nghe những bài ca Nguyễn Quyết Thắng

Đỗ Quý Toàn

Nguyễn Quyết Thắng thuộc thế hệ thanh niên Việt Nam được giáo dục trong một nền nếp cũ: Trong gia đình cũng như trong trường học các thiếu niên được cha mẹ và thầy cô dạy các quy tắc đạo lý cổ truyền, phải biết yêu nước, thương nòi, phải biết giúp ích, và đặt ích lợi chung của xã hội trên quyền lợi của bản thân mình. Nguyễn Quyết Thắng lớn lên ở miền Nam trong thời chiến tranh, nhưng ở đó giới thanh niên vẫn được thờ trong không khí tương đối tự do, được phát triển những lý tưởng trong lành, mong xây dựng một tương lai tốt đẹp cho bản thân mình trong một đất nước đang phát triển. Tâm tư và ước vọng của Nguyễn Quyết Thắng được thể hiện trong các hoạt động và những ca khúc của anh suốt cả cuộc đời, là những dấu tích có thể giúp chúng ta hình dung ra một thời đại, qua hình ảnh của một thế hệ thanh niên yêu nước, yêu đời, và muốn góp phần làm đẹp cho xã hội, cho dân tộc và cho tất cả mọi người.

Trong trại công tác của Chương Trình Công Tác Hè 1965. Nguyễn Quyết Thắng đã tình cờ nghe được một số bản nhạc của Nguyễn Đức Quang như : *Anh Em Tôi, Đường Việt Nam, Về Với Mẹ Cha*, v.v.. Những ca khúc này khác hẳn các bản nhạc anh quen thuộc. Những ca khúc được hát chung ở đám đông, không cần các ca - nhạc sĩ chuyên nghiệp, không lấy tình cảm cá nhân làm trung tâm mà luôn luôn tác động lòng yêu nước, lý tưởng phục vụ xã hội. Nguyễn Quyết Thắng đã tìm được con đường mới cho đời sống âm nhạc của anh. Từ đó, anh dần thân trên con đường phục vụ dân tộc, xây dựng xã hội, bằng tiếng hát, bằng con tim qua các sáng tác của mình.

Nguyễn Quyết Thắng đã tham gia sinh hoạt phong trào và thành lập toán Thanh Ca Tác Động , sau này được chính thức đổi tên là Phong Trào Du Ca Việt Nam, toán du ca "Ban Mê" do anh thành lập hay còn được gọi là "Toán Du ca Lòng Mẹ" với mục đích phục vụ xã hội bằng lời ca tiếng nhạc. Toán Du ca Lòng Mẹ đã đi sinh hoạt tại các trường học trong và chung quanh thành phố Ban Mê. Tâm tư và khát vọng của Nguyễn Quyết Thắng, cũng như của cả Phong trào Du Ca được thể hiện trong những câu hát thiết tha nồng ấm, những lời ca giản dị nói đến từng hành động cụ thể để giúp ích đồng bào, như trong bài ***Hãy đến với chúng tôi*** :

*“ Xin hãy cùng chúng tôi, nào cất cao lời hát,
Xin hãy cùng nắm tay và nói lên tình thương,
Tình yêu thương con dân trong một nước đọa đầy,
Triệu từng triệu bàn tay vươn trong lửa khói..... ”*

*“ Xin hãy cùng chúng tôi nhìn núi sông rực sáng,
Xin hãy cùng đứng lên về phố tan chợ hoang,
Dựng tương lai em thơ cho mạch sống tràn đầy,
Dựng lại nhà Việt - Nam quê hương rạng ngời.... ”*

Nguyễn Quyết Thắng mãi mãi kiên trì với sứ mạng tự đặt cho mình “dựng tương lai em thơ cho mạch sống tràn đầy”. Anh đã cùng các bạn du ca viên thành lập một đoàn văn nghệ “Ấu Thiếu Nhi Việt Nam” quy tụ học sinh các trường tiểu học, hướng dẫn các em trong các sinh hoạt vui tươi lành mạnh phong theo phương pháp Hướng Đạo, cùng với các hoạt động Du Ca như ca hát, múa, đóng kịch. Nguyễn Quyết Thắng kể: “Tôi đã được phép (của chính quyền) đến từng trường học, từng lớp học, để dạy cho các em hát những bài ca sinh hoạt vui tươi, những bài ca nói lên tình yêu thương của con người. Tôi cũng gửi cho các em mỗi người một bức thư mang về cho cha mẹ, nêu rõ mục đích, để xin phép cho các em được đi sinh hoạt với chúng tôi hằng tuần. Trong năm đó tôi đã nhận được tất cả 200 em đến sinh hoạt, đa số đều cùng lớp cùng trường, cho nên các em càng vui thú hơn. Các em cũng tập hát, tập múa, học thắt gút giây, học đánh morse, thi đua các trò chơi, thi nấu cơm, thi vẽ, thi đánh vợt và cắm trại ngoài trời...”

Sau khi nhập ngũ, bị thương, trở về với thành phố cũ, Nguyễn Quyết Thắng thành hôn với người yêu Minh Chiến và cùng các bạn hữu tại Ban Mê thành lập một nhóm văn nghệ đặt tên là Cơ sở Văn Nghệ Con Người, ấn hành các tác phẩm thuộc đủ các lãnh vực thơ, văn, nhạc và triển lãm hội họa, thể hiện một tâm nguyện: “Mầm yên vui vươn nhanh sẽ tràn lấp hận thù.”

Sứ mạng văn nghệ, giáo dục và tác động này, Nguyễn Quyết Thắng còn tiếp tục suốt đời: Sau khi anh vượt biên, định cư tại Hoà Lan từ năm 1981, Nguyễn Quyết Thắng lại tiếp tục con đường dùng văn nghệ để phục vụ, cùng các bạn sinh hoạt phong trào Du Ca Việt Nam ở hải ngoại.

Nhạc sĩ Trần Quang Hải đã giới thiệu: “Nguyễn Quyết Thắng đã sáng tác được trên 100 bản nhạc với nhiều chủ đề ngợi ca tình yêu học trò và tình yêu quê hương. Một số tác phẩm được nhiều người biết đến qua phim ảnh, truyền hình, truyền thanh, báo chí hoặc những băng nhạc như: Vất Tay Lên Trán - Gọi Tên Đất Mẹ - Suốt Đời Lang Thang - Những Tỏi Hoa Xưa - Hát Từ Tim, Hát Bằng Hơi Thở, vân vân...”

Trong bài *Hát Từ Tim, Hát Bằng Hơi Thở*, Nguyễn Quyết Thắng hé mở tấm lòng ngay thẳng, đôn hậu của một chàng trai yêu đời, yêu người:

*“ Hãy đến từ lòng người và đến chính nơi ta.
Đến với lòng thật thà đừng dối trá điêu ngoa...”*

Sống giữa một thời chiến tranh tàn khốc, con người rất khó giữ được tấm lòng nhân ái như thế. Không ủy mị sầu não, cũng không oán trách, thù hận, những ca khúc của Nguyễn Quyết Thắng là những vần thơ chân phương, của một thi sĩ nhìn đâu cũng thấy những vẻ đẹp của con người, của thiên nhiên thuần hậu. Và chứa chan hy vọng, mong cho mọi con người đều sống lành, sống thật như chính mình. Những ước mơ Nguyễn Quyết Thắng vẽ ra rải rác trong bài *Vất Tay Lên Trán*:

*“ Cho em tôi giấc mơ đẹp tựa như áng mây mờ...
Một vườn mùa hoa trái lên màu lúa chín phơi sân...
Đêm đã sắp ủa tàn bình minh rồi sẽ huy hoàng...”*

Quên đi bao oán thù lòng người rộn khúc reo vui ...”

Một thanh niên nắm vắt tay lên trán ước mơ cho cả dân tộc, cả quê hương, chứ không cho riêng mình. Nguyễn Quyết Thắng thuộc một thế hệ thanh niên ôm trong lòng những lý tưởng trong sáng, một bầu nhiệt huyết và niềm tin vào tương lai dân tộc, mặc dù họ đang sống trong bom lửa. Sau khi chế độ Đế Nhất Cộng Hòa chấm dứt, không khí chính trị thay đổi. Ngoài các đoàn thể thanh niên đã có sẵn với mục đích giáo dục và tôn giáo còn có rất nhiều tập hợp thanh niên khác ra đời, với mục đích Phục Vụ Xã Hội, một phong trào bộc phát, các đoàn thể thanh niên khác tự động thành lập khắp nơi, các tôn giáo phát triển, và nhiều nhóm công dân thành lập các hiệp hội riêng tư. Hơn 20 hội đoàn trẻ hoàn toàn tự nguyện đã hợp lại thành lập Chương Trình Công Tác Hè 1965, với một nhóm huynh trưởng điều hành ở tuổi giữa 20 và 30, xuất thân từ các Nam Nữ Hướng Đạo Sinh, Gia Đình Phật Tử, Thanh Sinh Công, Thanh Niên Thiện Chí, Chí Nguyễn, vân vân. Các sinh viên, học sinh, đặc biệt là giáo sư các trường Trung, Tiểu học trên toàn quốc tổ chức các trại công tác và hội thảo, tham dự các hoạt động trên căn bản tự nguyện. hoàn toàn độc lập với chính quyền và được hoạt động tự do trên hầu hết 40 tỉnh và thành phố miền Nam, Sau năm 1965, các giáo sư trung học trong Chương Trình Công Tác Hè đã được Bộ Giáo Dục trao nhiệm vụ thành lập và điều hành Chương trình Phát triển Sinh hoạt Thanh niên Học đường, viết tắt là CPS. Một nhóm các huynh trưởng khác đã phát động Phong trào Thanh Ca Tác Động, do Bộ Thanh Niên yểm trợ, đó là khởi điểm đầu tiên để Phong trào Du Ca ra đời... Sống giữa các đoàn học sinh, sinh viên trong các trại công tác giúp ích đồng bào nông thôn, Nguyễn Quyết Thắng đã góp thêm lời ca khích lệ khi kêu gọi ***Hãy đến với chúng tôi:***

***“Xin hãy cùng chúng tôi về xóm xa đào giếng,
Xin hãy cấy đất khô và tưới lên mạ non,
Mầm yên vui vươn nhanh sẽ tràn lấp hận thù,
Nhà từng nhà Việt Nam vang vang câu cười...”***

Những phong trào thanh niên và học đường trên, đã tạo cơ hội cho giới trẻ ở miền Nam có dịp làm những công tác giúp đồng bào bị nạn sống trong các trại tạm cư, ủy lạo chiến sĩ, đi về nông thôn vừa giúp ích vừa học hỏi cuộc sống. Các hoạt động đó cũng là cơ hội rèn luyện tính khí, tình yêu quê hương, tinh thần phục vụ. Thanh niên cũng có môi trường để học các kỹ thuật tổ chức và lãnh đạo ngay trong công việc họ đang làm, và đặc biệt là tất cả những người tham dự được thực tập lối sống tự do dân chủ trong sinh hoạt tập thể. Nếu những hoạt động tự nguyện và tự do như vậy được kéo dài trong một đất nước thanh bình, thì thế hệ thanh thiếu niên đó lớn lên sẽ tạo thành những cái nhân lành gieo rắc làm nền tảng cho một công dân của một nước Việt Nam dân chủ tự do. Trong môi trường sinh hoạt sôi nổi lành mạnh đó, Nguyễn Quyết Thắng cất tiếng ***Gọi Tên Đất Mẹ:***

***“Tôi gọi tiếng Việt Nam bằng niềm thương trải rộng,
Từ khi vừa phơi thai lửa bom cây mạch sống ...
Việt Nam ơi Việt Nam đây quê hương hiền hòa,
Ngạo ngỗ giữa Trời Đông, vang danh con Lạc Hồng”***

Thanh niên Việt Nam, trong những năm 1960 và 70 xa xưa đó, cũng như ngay bây giờ và bất cứ lúc nào, đều muốn cất lên những lời ca như Nguyễn Quyết Thắng. Chúng tôi ước ao việc xuất bản tuyển tập nhạc của anh sẽ giúp dựng lại một phong trào thanh niên ca hát vì đất nước, vì tình người, vì tương lai dân tộc.

Đỗ Quý Toàn

Tháng Sáu 2012

Anh

Nguyễn Quyết Thắng

1997

1997

Anh là tia nắng ấm, chiếu sáng trên trần gian. Anh là ngàn cây
(Anh là con chim) quốc, khóc nước chưa bình yên. Anh là người tha
xanh, chim hót vang trên cành. Anh là vàng trắng sáng, nằm thấp thoáng bờ
phương, ôm trái tim kiên cường. Anh là thuyền không bến, vượt sóng giữa đại
ao. Anh là bài ca dao, thuở mới yêu ban đầu.
đường. Anh là tình yêu, thương, của thế nhân quanh...
(Anh là con chim đời. Là quê hương yêu
... ... Là mái tranh râu mờ. Anh là lời dòng sông. Anh là tình biển
đông. Là thông reo đầu ngõ. Là gió ngang lưng
đời. Người tôi yêu mãi mãi. Người đáng yêu của tôi.
Anh là chàng thi sĩ, cất tiếng ngân sầu bi. Anh là người nông
phu, cày cấy trong sương mù. Anh là vị thiền sư, ngồi gõ trúc từ
bi. Anh là người tình si, đàn hát vang xuân thì.
Là.. là.. lá.. là.. lá.. là.. là.. là.

Banmê Và Ta .

Nguyễn Quyết Thắng
1972

$\text{♩} = 62$

Ban - mê buồn hiu hắt, Ban - mê lá thu vàng, Ban -
(Ban - mê mềm môi yếu, Ban - mê rắc sương mù, Ban -
mê gầy tiếng nói, Ban - mê nhuộm dáng em, đi qua từng phố cũ, đi
mê vàng tay khói, Ban - mê giọt đắng thơm, ta yêu goòng bay trắng ta
qua vườn hoa nở, đi qua vườn dóc nhỏ, đi qua những cuồng mê. (Ban..
yêu rừng than thở, ta
yêu dòng thác đổ ta yêu loài chim sâu. Ôi em từ chón xa, đem
theo gió mưa về, tay em nhạt nắng thơm, quên đi vùng đen tối, ôi
em tròn ngón tay, bay bay tóc mây trời, đi qua vùng thiết tha, thung
lũng buồn đam mê. Chuông ngân chùa lên tiếng, chuông vang nóc giáo đường, ta
quên chờ trắng xuống, ta quên gọi nắng lên. Ban - mê vào mưa lũ, Ban -
mê bụi bay đỏ Ban - mê nằm im thở, Ban - mê buồn như ta.

Banmê, Về Nhớ

♩ = 60

Nguyễn Quyết Thắng

1997

Ta ngồi nơi đây viết lên bài ca, mơ về phương xa hát rong quê
nhà, nơi hàng phượng vĩ rợp đầy bướm hoa,
nơi hàng dâu thưa có nắng ban trưa. Ta ngồi nơi đây bồi hồi tiếc
nhớ, lần chờ trắng lên làm vỡ hồn ta,
giờ còn không em bụi mờ, gió pha? và giàn hoa thơm nằm sát hiên
nhà? Còn gì không, nắng soi? còn gì không, bão rơi? còn gì

không, chuông chùa buồn lắng trong đêm dài ? còn dòng
suối miệt mài ? còn lời thác thở dài ? nhắc nhớ
tên những người bạn cũ nơi nào. Ta ngồi nơi đây nắng hanh làn
da, trông về phương xa mãi nơi quê nhà,
sương mù sa bay, ngập ngừng gió lay,
bên bờ đê xanh sóng vỗ mê say.
Ta ngồi nơi đây chờ ngày nắng mới,
chờ nhìn mưa rơi, chờ tháng ngày qua, chờ làn tóc rối rụng ngoài ước
mơ, cuộc tình năm xưa nằm chết bên bờ.

Biên Biệt Bóng Trăng Tan

♩ = 95

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Nguyễn Minh Nữ

2002

Một đôi lúc chợt như bóng hoang. Bên đời đã hoang
tàn còn ai. Người như khói xa vờ mờ tan.
Hương ái ân còn đắm trắng gầy. Tay nồng
ấm ru tình trầm luân. Mưa khuya còn từng sợi mong
manh. Chùng nghe tiếng ai còn thì thầm. Đêm ngát
hương đượm thấm da hồng. Như chưa hề hò hẹn
với gió ngàn. Như chưa từng hò hẹn với rừng hoang
Nhưng sao lòng rộn ràng tiếng sóng xô. Như thấy đời biên

biệt bóng trắng tan. Im nghe bên gối, tình nồng đưa
 lời. Mưa giăng lên lời, gọi mời ngàn năm. Ta tìm đâu
 nữa, mơ xưa tan nhòa Khuya nay chan chứa, nỗi mong chờ
 người. Một đôi lúc chợt nghe dịu dàng.
 Khi ngồi lắng cung đàn ngày xưa. Thèm nghe tiếng reo
 đùa ngoài sân. Trưa nắng soi, ngọn gió giao mùa.
 Thương và nhớ như người tình chung. Lên đèn
 hoài một trời mênh mông. Lời yêu dấu quay về ngập
 lòng. Thương quá thương giọng hát ai buồn.

Chiều Buồn Banmê

Nguyễn Quyết Thắng
1972

♩ = 65

Chiều về trên nghĩa trang mưa
... về trên nghĩa trang đi

tuôn trên mộ buồn mưa giăng giăng mịt
trong mưa nhạt nhòa như dĩ trong mù

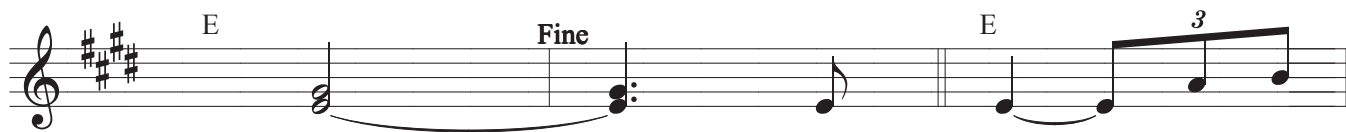
mùng mưa dài lời lê thê. Chiều
lòa ôi buồn một mùa mưa. Chiều

về trên nghĩa trang mưa tuôn đôi lệ
về trên nghĩa trang vươn tay ôm dĩa

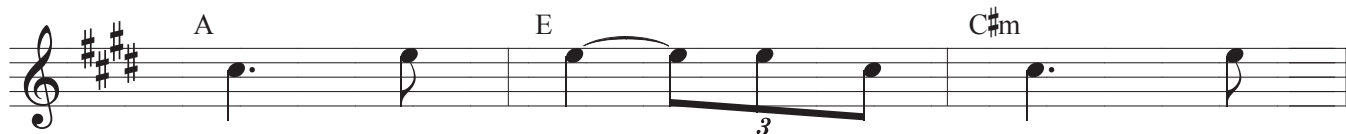
hồng tay thôn búp mận nồng dư
dàng dang tay ôm tình người mưa

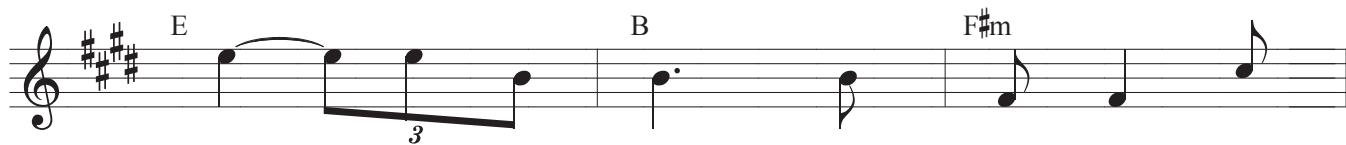
âm câu hẹn hò xót xa còn tạ
rơi trên dòng đời cuốn trôi đi tình

từ. Chiều về trên mái
người.

tóc, mây che đen giọng cười, mây

che khuất loài người, mưa từng sợi mong

manh, cho đơn côi lạc loài, như đang đưa tình

trần, như ru ru lòng người. Chiều...

Đêm Nay Hòa - Bình

♩ = 95

Nguyễn Quyết Thắng

Cho dân tôi ngỡ ngác, ôi hòa bình đêm nay, cho

dù ngày đã tắt đêm đen không oán thù, với anh đêm đợi

chờ, với tôi đêm hân hoan, với đêm không tiếng súng, nhịp

hát đều khua vang. Ngày mai anh cất bước đi

về mái nhà xưa, người em tôi mếu máo sẽ tìm những người

thân, còn tôi con tim này về dâng hoa cho ngày hôm

nay. Quê hương lên ngọn cỏ.. .. quê hương vang điệu

hò, quê hương không nhà tù, quê hương thơm ngọt ngào. Hôm

nay hoa lại nở.. ... hôm nay lên màu cờ, Đêm nay đêm hòa

bình, ôi xương máu Việt - Nam.

Đoàn Người Hôm Nay

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Võ Văn Bửu Thiết

1974

♩ = 100

Em G⁷ Am Em C

Từ ngày giông bão trút lên thân người, bước dần xa
Địa đàng đầu có giữa cơn đau vui, thấy người dừng

Bm Em G⁷

miền u - tối. Một đoàn xơ xác hướng
nên sông núi. Đạn thù in dấu suốt

Am Em G Em

theo chân trời lặng im như loài ma trời,
bao năm dài dừng nên oai hùng xưa nay,

Em Am Em G

lê chân mỗi mòn người nghe đau từng cơn,
vung tay chán chán chuông người vinh danh Hùng - Vương

Em B⁷ Em G F[♯]m

giông đôi mắt buồn nhìn quê hương thê lương, cong lưng
trên trăm nẻo đường về quê chịu tang quê - hương, sông không

bò đò mang nặng cuộc cờ, môi khô mặt trời;
từng cầu âu - lo. Con sông vô thường gọi nên
khối máu xương, bao nhiêu ngày mòn chân lều dầy,
đứng sát lại đập lên gông cùm người như bão
bùng dựng lên tương lai. Con người đập lên vũ
trụ, con người đập lên thiên thu.

Đứa Học Trò Trở Về

Nguyễn Quyết Thắng
1973

♩ = 100

Nhìn điều đang lên cao, nghe sáo trúc reo.
Cuộc đời con bơ vơ, nên mền bé thơ.

Nhìn về nơi thôn xa trái tim con nở hoa.
Một đời con lang thang, xót thương cho nhà hoang.

Nhìn đàn em thơ qua nghe chúng múa ca.
Học lại bài tường thân con đến đám đông.

Nhìn vào lòng yêu thương, ngậm lúa thơm quê nhà.
Học làm người công dân, con đến trong tim người.

Nhìn về trường xưa im bóng trở
Tim về quê hương nghe nước mưa

vơ. Đường về say sưa bước trên cỏ
tuôn. Tim về tường lại nắm tay trẻ

thưa. Nhìn thầy thân yêu tóc trắng phôi
thơ. Tìm về bao la nghe tiếng dân

pha. Phấn trắng vẫn bay bay, tiếng nói vẫn
ca. Đến hái trái Gió - Linh, đến uống nước

đều đều. Chào thầy con đã về,
sông Gianh, loài người đang thở dài,

thầy cười vui hả hê.
người chờ mong ngày mai.

Fine

Hôm xưa con ra đi, hòa mình với
đời. ôi bao xót thương cuộc chiến dài.

Con yêu manh áo rách, con yêu dòng
nước mắt, nên con yêu một ngày bình yên.

Đừng Quên

Nguyễn Quyết Thắng
2012

1. Dù cho nguy nan gian khó đang vờn quanh, Niềm
2. Bạn thân cho ta tươi mát tâm hồn thêm. Kề
3. Nhìn ra xa kia có đáng ai tả tới. Ngập
4. Là yêu quê hương, giọng nói hay màu da. Ở
5. Đường như trong ta, sẵn có bao niềm vui. Ở

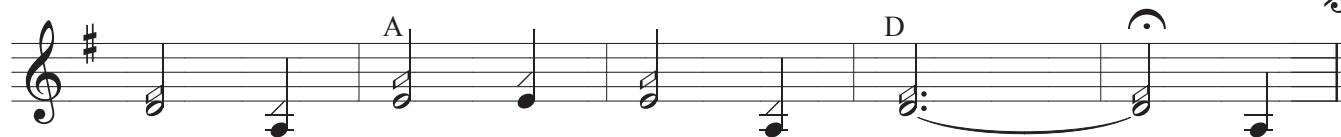
tin trong ta mang đến cơn mộng lành. Dù
vai, chung tay, nâng bước trên đường dài. Là
trong thiên tai, lửa cháy thiêu bao ngày. Đừng
xa quê cha luôn giữ thơm quê nhà. Cầu
đây! trong tim chất chứa bao nhiều tình. Cười

cho thương đau, che khuất những hoài mong. Đừng quên trong
yêu thương nhau chia xót bao khổ đau. Là trao cho
quên em thơ, trong mái tranh lều hoang. Người dân gian
mong non sông, tươi sáng như rạng đông. Đèn ớn cha
lên vang xa, hạnh phúc đang mở ra. Niềm vui bao

ta đang có bao hy vọng. **ĐK:** Đừng quên nghe
nhau muôn đoá hoa nhiệm màu.
nan đang sống trong điều tàn.
ông dựng núi sông Tiên Rồng.
la, dâng hiến cho muôn nhà.

anh? đừng quên nghe em? đừng quên !.... (2- ...)

Toán Du Ca Lòng Mẹ BMT sinh hoạt trong lớp học 1972 (NQThắng ôm đàn)

Du Ca đã đem lại cho tôi những người bạn, những người em thật dễ thương và tài giỏi của những năm 1970-1975, và cho tới bây giờ hơn 30 năm xa xứ, tình du ca vẫn là mối tình nồng nàn bất diệt. Mặc dù không gặp nhau, nhưng hình ảnh của Thắng với mái tóc bông bênh, gương mặt sáng sủa, nụ cười tươi không bao giờ tôi quên.

Trời tối, bên ánh lửa, tiếng hát các em sinh viên Paris hát theo Thắng vang lên trong đêm tối, làm sống lại bùng bùng trong tim tôi trong những ngày xưa khi cùng đi sinh hoạt với Du Ca ở trong nước. Tôi thật vui vì tìm thấy được một không khí Việt Nam, không khí của tuổi trẻ mà tôi đã bị đánh mất tự bao giờ... Những bài hát Du Ca lúc đầu là do anh Nguyễn Đức Quang sáng tác, nay đã theo tiếng hát của Thắng vang vang trong gió khuya ...

Trong một tuần, chúng tôi sống bên nhau, mỗi ngày ra vô cái lều trại, tôi thấy các em sinh viên vui vẻ bên nhau, ríu rít vui đùa của những người trẻ 'bị đi vượt biên' cùng với gia đình khi tuổi họ chỉ vừa lên 1, lên 2. Những người trẻ Việt Nam sống lạc lõng nơi đây chưa có định hướng. Họ đang đi tìm một môi trường Việt Nam, một môi trường sống mà họ chưa biết được, chưa định được chỗ đứng của họ trong xứ người. Thắng đã đem những ý chí, tâm tình tuổi trẻ của mình khi mới lớn qua những ca khúc mà Thắng đã sáng tác trong thời gian sinh hoạt với toán Du Ca Lòng Mẹ do anh làm trưởng...

Tình người Du Ca đến bây giờ cũng vẫn như những ngày đầu gặp gỡ. Qua những sáng tác mà Thắng đã viết, nói lên tâm tư của mình về quê hương, cuộc đời, xã hội. Một lối viết nhạc, nói lên cái thao thức của một dân tộc bị chia xẻ, cái nhìn của mình khi đã rời xa quê hương định cư ở một nước khác không phải xứ sở của mình, phải bắt đầu trở lại từ con số không...

Phương Oanh

Em

♩ = 65

Thơ : Cung Vũ

Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng

1997

Sao em không là chim tung cánh trên trời hiên? sao em không là
 biển xô sóng về ngoài biên? sao không là trời hồng
 soi xuống đời mênh mông? sao không là chiếc bóng
 theo người kiếp long đong? sao không là hạt sương vòng tay ôm lá
 nhỏ? sao em không là cỏ ve vuốt làn đất thơm?
 Sao em lại là em chia cùng anh thống - khổ? sao em lại là
 người sẽ cùng anh khôn khó? sao em lại là anh
 cùng một kẻ sinh thành hai ngã qui làm một sóng bước dưới trời

xanh ? Hay chính em là chim tung cánh trên trời
 hiền ? hay chính em là biển xô sóng về ngoài biên ?
 hay chính em, trời hồng soi xuống đời mệnh mông ?
 hay em là chiếc bóng theo người kiếp long đong ? hay chính em là
 sương vòng tay ôm lá nhỏ ? hay chính em là cỏ
 ve vuốt làn đất thơm ? vâng, chính em là
 em cũng chính em là anh
 chính em em là tất cả tất
 cả, một mình em. tất
 cả một mình em.

Em Bước Xuống Chùa

♩ = 60

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng
Thơ : Nguyễn Hoàn Nguyên
1997

Xuống chùa, xuống chùa tàn đóa hoa mai.
Tàn con bướm lượn tàn phai vóc ngà.
Vóc ngà bướm lượn tàn phai.
Hoa mai tàn đóa tàn phai vóc ngà, ời à ...
ời à ... ời. Ni cô
rất mực thật thà. Tán hoa tán cả y .. á,

sơn hà phát phơ, phát phơ, ơ.. .. ơ.

Đất xưa nay rất ơ - hờ.

Trời xưa cô độc vô bờ ni ời,

vô bờ ni ời, ơ - hờ ni ời,

Tuy nhiên ni rất tuyệt vời, rất

tuyệt vời. Dắt dìu quốc độ đùa chơi sá

gì, đùa chơi sá gì ni ời, ời

ni, ni rất tuyệt vời ni ời, ni

ời, ời ni.

Ghi Tại Trại Tạm Cư Banmê

♩ = 60

Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Đoàn Bằng Hữu

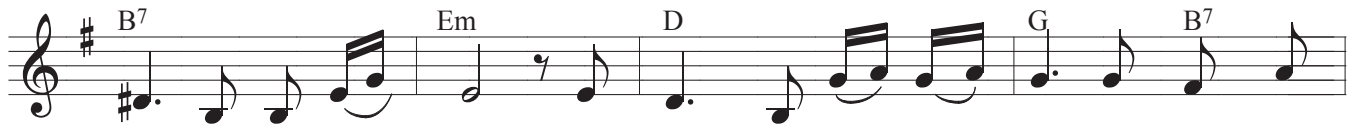
1974

Người mẹ: Thừa tôi chạy loạn về đây, đứa con thơ con thơ mới

chết, chết ngày hôm qua. Đêm qua nát của tan nhà, mồ con đắp

vội làm quà chiến tranh. Bây chừ lệ nóng máu tanh, bát cơm trắng

nuốt không đành thừa ông. **Thiếu phụ:** Thừa vừa khi giặc qua

sông, giặc quơ súng.. ..ó giặc bắt chồng tôi đi. Và chồng tôi đã không

về, anh nằm chết thảm đỏ đồng máu me. Hết cả chờ, hết cả

trông. Tôi như con vụng quay mòng thế thôi. **Bé thơ:** Dạ thưa

ông, dạ thưa ông cháu nín rồi, cháu không dám

khóc dám đòi mẹ đâu. Xin chữa từ rày về

sau, ông đừng bắt cháu bế đầu ông

ơi. Dạ thưa ông, dạ thưa ông cháu nín rồi,

cháu không dám khóc, dám đòi mẹ đâu.

Cháu không dám khóc, dám đòi mẹ đâu.

Gọi Tên Đất Mẹ

♩ = 85

Nguyễn Quyết Thắng
1967

1. Tôi gọi tiếng Việt - Nam, bằng
2. Tôi gọi tiếng Việt - Nam bằng
3. Tôi gọi tiếng Việt - Nam bằng

niềm thương trải rộng, từ khi vừa phôi
lời than tay tặt mài, đầu môi này khô
bản tay tặt nguyên, một linh hồn chua

thai, lửa bom cây mạch sống, tôi
khan, vùi ngàn sâu vào ngàn đá, tôi
cay, ngàn thấy người gục ngã, tôi

gọi tiếng Việt - Nam hai mươi năm tuổi
gọi tiếng Việt - Nam hai mươi năm lửa
gọi tiếng Việt - Nam hai mươi năm tù

buồn, máu thấm lòng quê hương, nhuộm
đạn, thấp khôc sáng trời không gian, để
đây, khóc tiên người thân quen trọn

đầy sông Hồng - hà. Việt - Nam ơi Việt -
lòng dân dân ngậm hờn. loài.

Nam, đây quê hương hiền hòa, ngạo

nghe giữa trời đông, vang danh con Lạc -

Hồng biết nói tình núi sông, nhuộm

tiểu hồi da vàng. (Tôi...
...vàng. Việt -

Nam ơi Việt - Nam, Việt - Nam ơi Việt - Nam.

Hát Cho Đôi Chim Quyên

♩ = 115

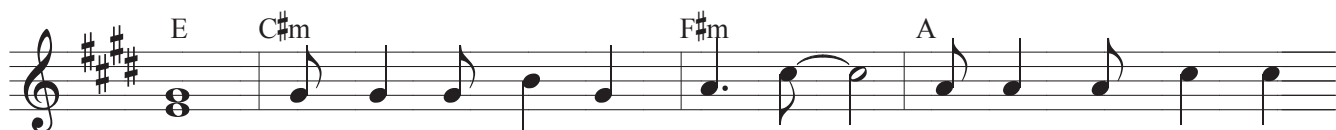
Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Nguyễn Minh Nữu

1972

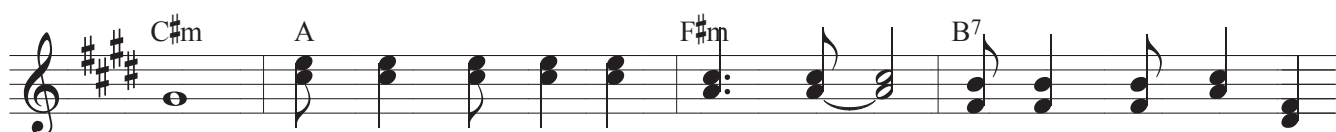
Cuộc đời là chuỗi làm than buồn, mặt trời là bóng oan

khien, loài người tìm đến trời thương nhớ, bởi hồi ngày tháng trich

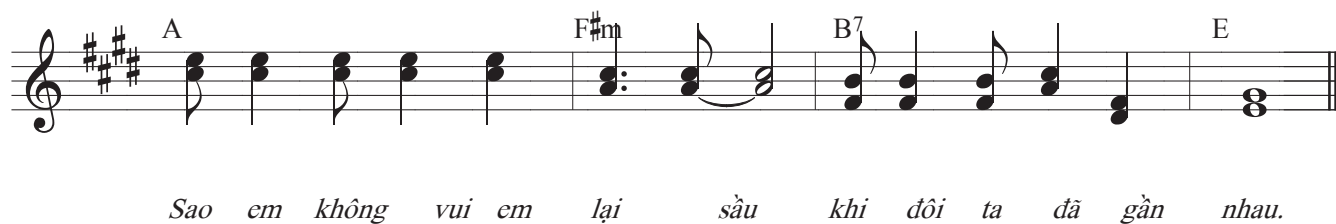
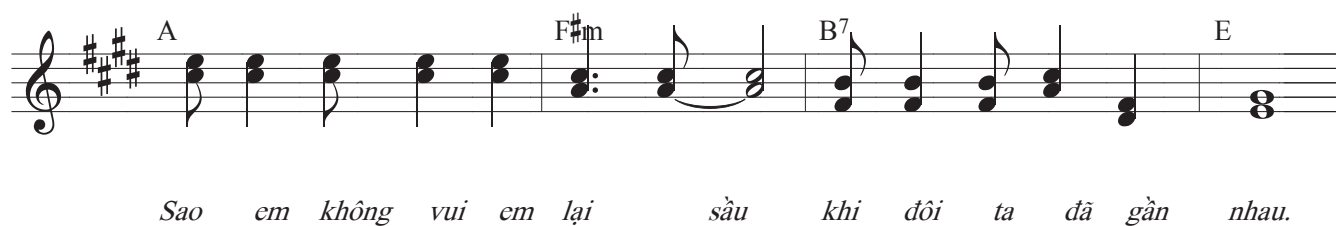
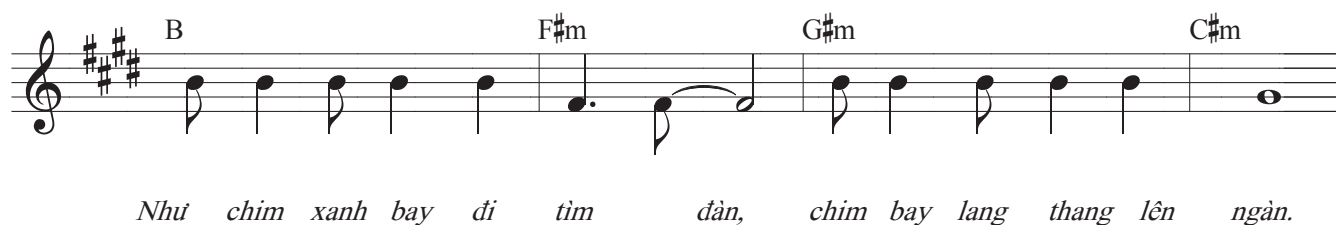
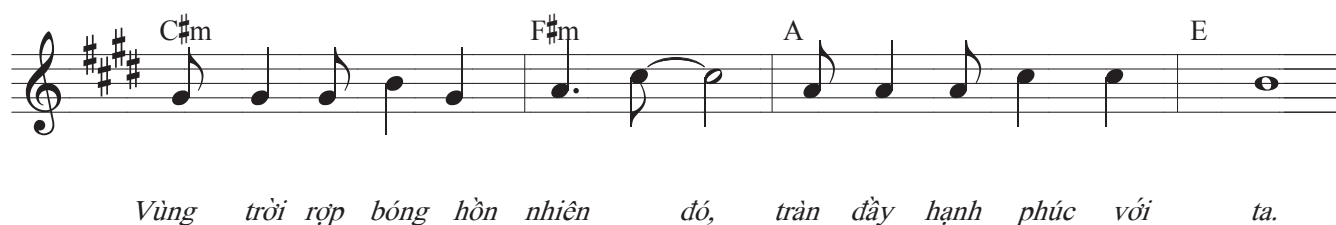
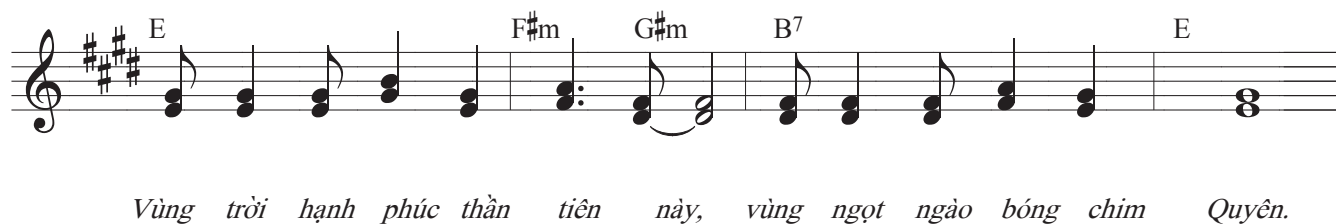
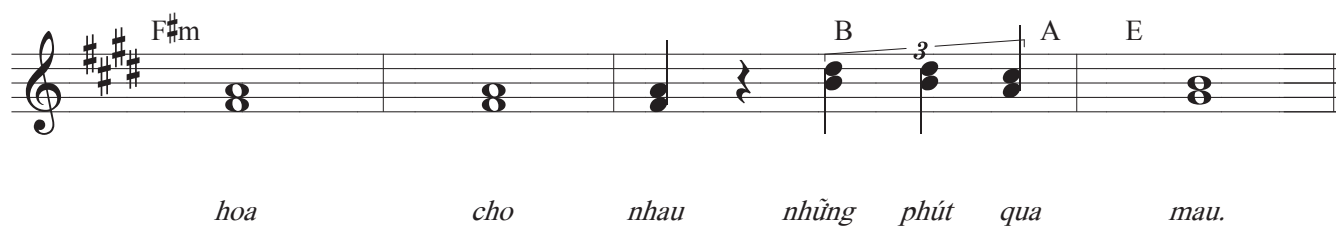
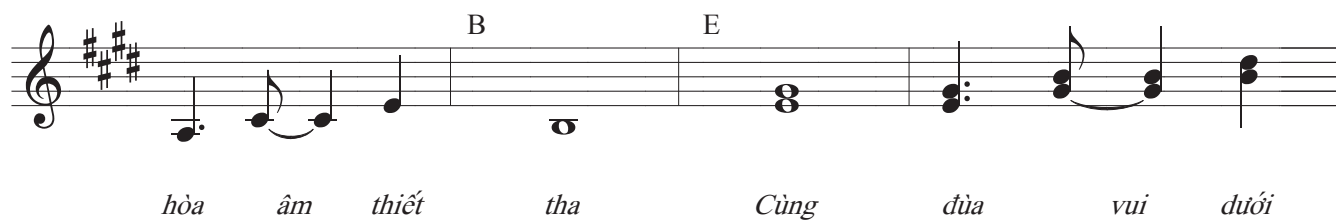
tiên. Đêm yêu u - mê đêm mù lòa. Đêm mưa đông, đêm diên

cường. Đêm thanh thiên thân quen giọt buồn đêm hoang mang giết hồn

ta. Hát khúc ca đêm tình nồng. Đàn

Hát Giữa Vàng Trắng

♩ = 80

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Đoàn Văn Khánh

2002

Người là vàng sáng vẫn lung linh giữa đời Soi khắp mê cung đầy

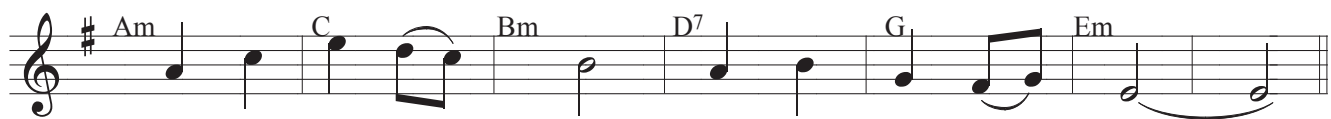
[illegible]

vời Mặc còn gió thấp thoáng lay bay Phiêu du

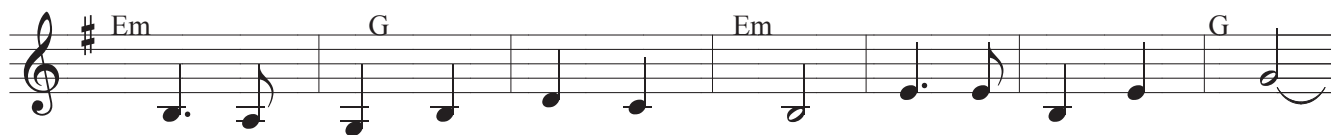
cùng núi non ngàn mây. Dù tiền kiếp quay cuồng xao xác

Đã trôi xa dòng kinh. Xin quay về nương náu cõi

xưa. Tâm không còn ghen ghét hờn căm. Ta bây

giờ như lũy tre già. Nghiêng bóng đêm trắng tà

Lung linh màu lá úa sương trong Nghe luân hồi vượt qua

Xanh xao ghềnh thác đứng tịnh không Ôi! chan hoà trăng và

ta. Thênh thang lời hát rong quanh đời. Miên man

biển sóng ru triều âm. Muôn hoa thiên nga ngát dâng hương

Tâm quán niệm vô thường .

Hát Rong Giữa Đời

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Nguyễn Minh Nữu

♩ = 75

The musical score is written on ten staves in 2/4 time. It features a melody with various note values including quarter, eighth, and sixteenth notes, as well as rests and triplets. The lyrics are written in Vietnamese below the notes. The score begins with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The lyrics describe a scene of people singing and dancing in a field, with a focus on the relationship between the singer and the listener.

Ôm đàn ối.. a.. đến một bên trời, tình tang. Thấy em áo
lụa ối.. ối.. thấy đời gấm hoa ỉ.. a.. Thấy người tới thấy người
qua. Thấy trong mắt biếc tình có ta đứng cười.
Tình là tình chờ này là tình ta. Tình là tình chờ tình ta tình
cười. Ôm đàn ối.. a.. đến hát bên người, tình tang. Lòng
vui thêm khúc ỉ.. a.. nhạc vui hơn lòng. Hỏi rằng
em giống ta không? Mắt trông chân ngóng ...ó, tay mong dạ
chờ ối.. ..ỉ.. a.. Phải chăng đời chính là thơ.
Nguyện bên nhau khúc ối.. tình mơ suốt đời. Tình là tình chờ
này là tình thơ, Tình là tình chờ tình ta tình mình.

Sinh hoạt ngoài trời trong trại tiếp cư 1981

Thật lòng, tôi không đặc biệt hâm mộ Nguyễn Quyết Thắng. Ấy là tôi học đòi cách nói của nhà toán học Ngô Bảo Châu vậy mà. Thơ và nhạc của anh Thắng nó lạ lắm cơ. Lúc tôi hồi còn là cô bé đồng da đồng đánh lớp 10, thì anh Thắng, qua phim Trường Tôi, đã “nằm vắt tay lên trán, ta nghĩ đến chuyện cuộc đời” rồi ! Gặp được anh, nghe anh hát, chìm lòng vào “ Những Tới Hoa Xưa, Hát Từ Tim Hát Bằng Hơi Thở ...”, tôi vẫn chưa đặc biệt hâm mộ anh. Thơ và Nhạc của anh vừa lạ, vừa thật. Nó vừa tự sự đời thường lại vừa tâm trạng, trầm mỗi tơ vò, đau đầu và hững hờ. Tóm lại nhạc của anh nó du ca quá! ...Vây mà những tối được ngồi cùng anh, cạnh bạn bè và người thân, bên tách trà và cây đàn guitar vẫn là những tối tuyệt vời. Anh đã đàn và hát say sưa bằng tất cả niềm đam mê đắm say. Anh có cách thể hiện tiếng lòng thật sống động và cuồng nhiệt mang ít nhiều phong thái Nguyễn Đức Quang, một đàn anh của phong trào Du Ca. Và tôi đã không khỏi bị cuốn hút vào rừng âm thanh nền nã nhưng rất mực đời thường đó. Rừng âm thanh của Du Ca.

Từ đó hội chứng Nguyễn Quyết Thắng tìm cứ len lỏi vào những giấc mơ đầy diễm ảo của tôi, dù tôi chưa một lần đặc biệt hâm mộ anh....Nhìn anh ôm đàn, lặng ngắm anh cất cao tiếng hát đã là nỗi say sưa, nhưng chỉ khi được nghe anh tâm tình về bạn bè du ca của mình mới thật thấy hết niềm hoan lạc. Qua anh, bỗng dưng tôi như bị phải lòng Đoàn Bằng Hữu, Nguyễn Minh Nữ, Thế Hữu Văn Minh, Đoàn Văn Khánh, Cung Vũ, Đặng Thị Quế Phượng, vân vân và vân vân dù chẳng bao giờ biết mặt ai là ai. Đáng sợ hơn, tôi lại còn nhớ nhung đến cả Ruồi và Kênh Kênh, Cơ Sở Văn Nghệ Con Người, Thanh Ca Tác Động, Du Ca Lòng Mẹ.... và hàng đồng từ ngữ lổm ca lổm côm khác nữa. Tôi đã bị anh tuyên truyền...không một mõi. Nói mãi nghe mãi, con giun không xéo cũng quần....

Chiến tranh đã qua đi từ rất lâu, nhưng vẫn còn để lại trong anh nhiều nỗi đau chưa kín miệng. Vài mảnh đạn vô hồn vẫn còn nằm sót lại đâu đó trong người anh, để từng lúc hành tội người du ca năm nào! Có lần anh đã hồn nhiên bộc lộ chuyện riêng của những ngày đau thương cũ bằng thái độ thanh thản không gợn chút hận thù. Ôi phong cách du ca Nguyễn Quyết Thắng thật là tuyệt vời ! Dù không đặc biệt hâm mộ anh, nhưng tôi không sao dấu được lòng kính trọng và thương mến anh thật sự qua thái độ sống lạc quan, chân thành của anh với mọi người.

Lúc nào và bao giờ anh cũng dành cho bằng hữu của mình một chỗ đứng đẹp nhất trong tim, đồng thời qua trái tim và hơi thở, anh đã không một mõi cất lên tiếng ca để làm đẹp cuộc đời, tiếng ca của người du ca hát rong, hát từ tim hát bằng hơi thở.

Đó chính thật là tiếng lòng của người Nhạc Sĩ Du Ca Nguyễn Quyết Thắng.

Nguyễn Thị Vành Khuyên

Hát Từ Tim

Hát Bằng Hơi Thở

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng
1971

A *Bm*

Hãy đến từ lòng người, và đến chính nơi ta.

E *A*

Đến với lòng thật thà, đừng dối trá điêu ngoa.

F#m *D* *A*

Hãy nói cùng tình người, cuộc sống quá bôn ba.

E *A*

Ôi con tim dung tha, là tiếng khóc nhạt nhòa.

Bm

1. Những đêm hồng đốt cháy da thơm,
2. Những cây người húng lấy bom rơi,

chết dần mòn còn dã thú làm người,
hố hãm này cùng sống chết một ngày,

những ngày buồn phố xá tan hoang,
xác mẹ già chết cháy đêm qua,

đến nơi đây ôi nắng mưa tình khô.
bé thơ ơi, sao xác thân rã rời.

Thế giới còn nhiều người, cuộc chiến sẽ xoay ngang,
Thế đấy họ là người người giúp súng bom qua,

hết nước Việt nghèo nàn, rồi đến nước lân bang,
thế đấy họ là thần, thần cứu rồi vong nhân,

giết chết hàng triệu người, rồi giúp đỡ cứu mang,
thế đấy họ còn cần, nhiều nước sống chung quanh,

ôi con dân kêu vang, nhận lễ sống của người.
khi "Nhân - danh" sinh ra, họ lấy máu làm giàu.

Hãy Đến Với Chúng Tôi

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng
1971

Xin hãy cùng chúng tôi, nào cất cao lời hát,
Xin hãy cùng chúng tôi về những nơi tạm trú,
xin hãy cùng nắm tay và nói lên tình thương,
xin đem từng nắm cơm bọc áo manh tá tôi,
tình yêu thương con dân trong một nước đọa đầy,
là yêu thương tô thơm trên giòng sông cửa người,
triệu từng triệu bàn tay vươn trong lửa khói,
là một ngày Việt - Nam cơm đưa vựa muối,
Xin hãy cùng chúng tôi nhìn núi sông rực sáng,
Xin hãy cùng chúng tôi về xóm xa đảo giếng,
xin hãy cùng đứng lên về phố tan chợ hoang
xin hãy cày đất khô và tưới lên mạ non,
dựng tương lai em thơ cho mạch sống tràn đầy,
mầm yên vui vườn nhanh sẽ tràn lấp hận thù,

dừng lại nhà Việt - Nam quê hương rạng ngời.
 nhà từng nhà Việt - Nam vang vang câu cười.

Từng nguy khôn từng đời lòng, tuy
 Kẻ con cháu, nghe những lời, đau

người Việt đang đau xót xa, người
 buồn mà người dân đã gánh mang, ngày

dân tôi vẫn hào hùng, người dân tôi vẫn quật cường,
 sông Gianh chia lòng người, cuồng lưu đi qua ruộng vườn,

rồi sẽ thấy đẹp hơn. Việt - Nam hỡi,
 Ôi ! đau xót Việt - Nam. Cùng đi tới

một giống nòi, đã từng đổ bao xương máu
 vườn lá cò, đất diu rử nhau đi nỗi quê

tươi, vì quê hương giống Lạc - Hồng, giờ anh em hãy
 ta, cùng đi đem đến hòa - bình, cùng đi xưa tan

ngời gần, Ta sẽ thấy Việt - Nam.
 nhục hình. Xin hãy đến cùng tôi.

Lặng Im

♩ = 85

Nguyễn Quyết Thắng
2006

Ngồi im nghe tiếng nói, giọt nước mắt buồn rơi, Ngồi
(Ngồi yên trong bóng tối một uất ức chưa với Lặng

im nghe tiếng hát lời nhạc ai khóc than, Ngồi
thình không tiếng nói tình người như đá với Ngồi

im như đợi chờ, Ngồi im trong ước mơ Ngồi im trong thế
yên trong nụ cười, Ngồi yên trong luyến thương, Lặng thình trong gian

1. G A7 2. G D
giới trẻ thơ. (Ngồi
.... đối ưu phiền

Ngồi đây trong quá khứ, tình vẫn thắm với đây, người
trao nhau cuộc đời trong phút giây. Ngồi đây bên triền
đồi, ngồi đây bên góc suối, ngồi im nghe hơi thở chia
đôi. Ngồi bên cơn hấp hối, một tiếng nấc than
ôi! Ngồi bên hiên mái lá, một vầng trăng sáng soi,
Ngồi im bên cội già, tựa như trong giấc mơ, Ngồi
yên trong hạnh phúc bất ngờ.

Lên Trở Lại Banmê

♩ = 72

Nguyễn Quyết Thắng

1971

Em G B7
Trở lại Ban - mê một sáng sớm mai
.... .. mê phượng vĩ vậy tay

Em D G Am
hồng., rừng chưa thay lá, rừng có nhớ ta
chào, dù cho mưa bão, hạ vẫn trắng như

Em Am B7 G
chẳng, qua bao nhiêu đoạn tình, từ khi nghe trong hồn
xưa, mây bay qua mạn nông, và hôn lên môi phượng

Em C 1. B7 G
mình, giấc mộng ngọt ngào môi thơm.
hồng, núi đòi miệt

B7 Em 3 2. B7 Em
Trở lại mãi ươm mơ.

G Em
Trăm nhớ thương rộn ràng, ngồi bên suối nghe thu

sang, mơn trớn ru nồng nàn, cùng ta hát câu yêu

đương, nhưng ai đâu ngờ rằng, một chiếc bóng bơ -

vơ, đêm khuya trong mộ sâu, nằm xoa tóc hư -

vô. Trở lại Ban - mê mơn dấu bước chân
... ... mê ngồi nán nốt cung

đời, hồn nghe như sóng hồn chấp cánh lênh -
đàn, tử trong tê buốt dòng máu nóng xanh

dềnh, còn phong ba ngàn trùng còn vẫy quanh ta một
xao, xa xưa em hẹn thề làn hương liêu trai chợt

miền, cúi đầu gọi người thiên thu.
về, tiếng vọng thật

Trở lại Ban
... ... buồn Ban mê.

Lá Xanh Đời

♩ = 80

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Nguyễn Uyển Thượng

1969

Am C F

Ngày phơi thai trên nôi, tiếng khóc chưa quen nụ cười.

Dm Am E7

Chọn sóng cuốn xa khơi, cho vừa đất nước buồn vui.

Am C F

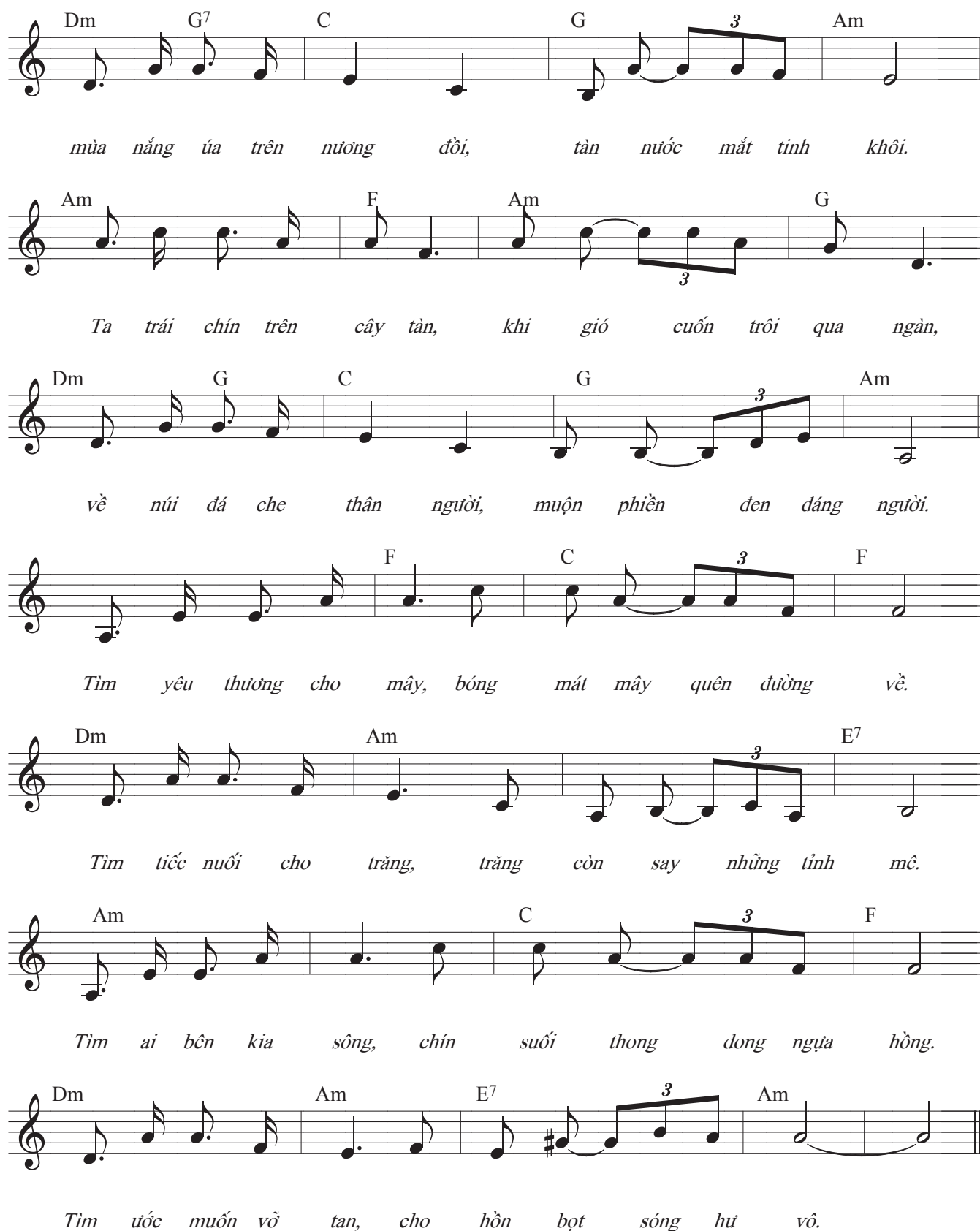
Chim tương lai muôn nơi, trốn lánh rong chơi tình đời.

Dm Am E7 Am E7

Trọn kiếp sống trôi mau, như dòng nước lũ chưa thôi.

Am F Am G

Ta bóng tối che muôn đời, khi ánh sáng đem dâng người,

mùa nắng úa trên nương đồi, tàn nước mắt tình khôi.
 Ta trái chín trên cây tàn, khi gió cuốn trôi qua ngàn,
 về núi đá che thân người, muộn phiền đen đáng người.
 Tìm yêu thương cho mây, bóng mát mây quên đường về.
 Tìm tiếc nuối cho trăng, trăng còn say những tỉnh mê.
 Tìm ai bên kia sông, chín suối thông dòng ngựa hồng.
 Tìm ước muốn vô tan, cho hồn bọt sóng hư vô.

Lời Chim

♩ = 65

Nguyễn Quyết Thắng

1969

Em 3 D 3 Em B7 Em 3

Xin cho tôi làm tượng đá ngủ yên, cho yêu thương

D 3 G 3 D7 3 Em

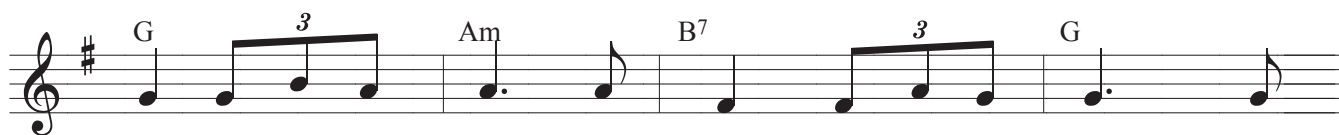
thành từng đám rong rêu, vây quanh tôi, mơn man tôi, như

Am 3 C Em 3 B7

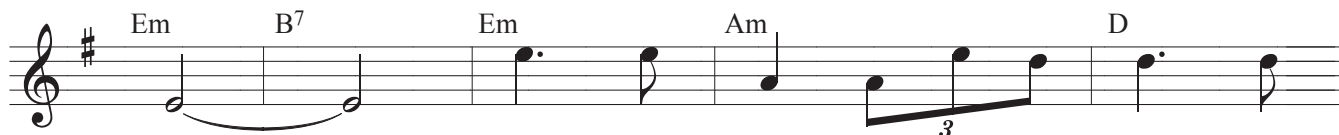
lời trên môi thơm, như tình tôi trao em ngàn nỗi xót xa đã

Em G 3 Em

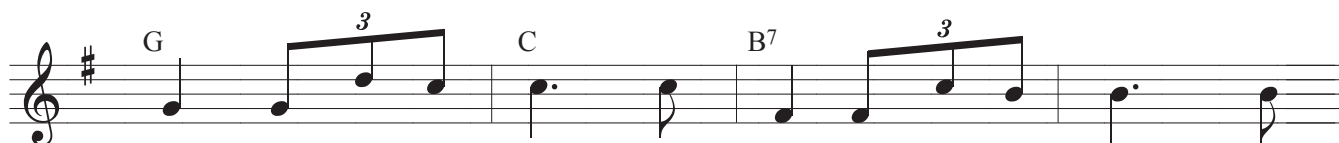
chiều. Chim đi tìm từ ngữ yêu đương, đem

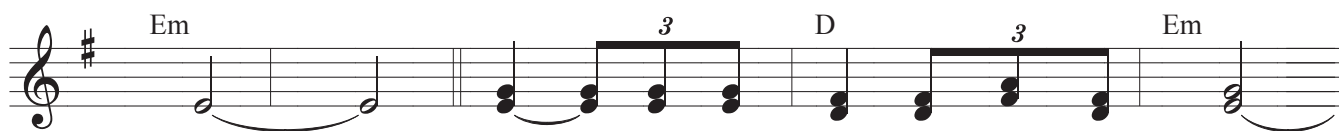
về dựng tháp tô son trong lòng tượng đá xanh rêu hm...

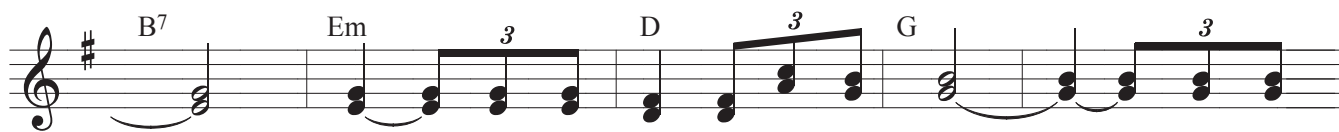
hm... Tôi xin nguyện tìm đến mây cao cho

vùng trời hết mưa ngâu nhưng tình này vẫn cô liêu ơ -

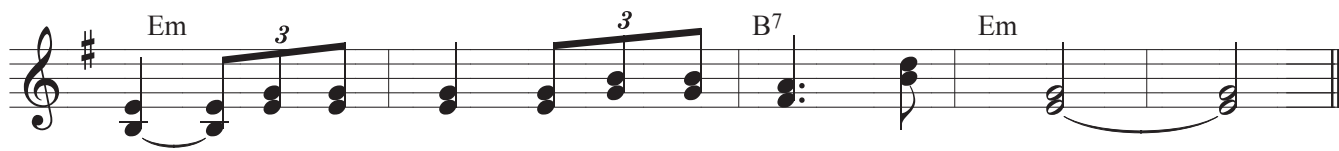
hờ. Ôi cơn mê nào dài đến nghìn thu,

cho chim bay về nằm chết bơ vơ, những đón

đau, những xót xa vẫn còn trong tim tôi vẫn

còn trên môi thơm tình mãi mãi xa suốt đời.

Một Chia Xa Là Suốt Trăm Năm

♩ = 60

Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng
Thơ : Phan Các Chiêu Hằng

1998

Một buông tay đành lạc dấu người. Một quay lưng ngàn kiếp chia
phôi. Một ngùi trông đủ lạng cỏi hồn. Nên chiêm bao ngọt dấu môi
hôn. Một bờ vai mỗi ngóng tay người. Một mắt nhìn suốt cỏi chân
mây. Một trái tim tươi những mặn nồng. Nhớ hương người đắm gối chăn
thơm. Một dư âm nuốt phím tơ chùng. Một lệ

thăm chưa dứt nguồn cơn. Một đời chờ như không chờ

đời. Một hẹn hò là mấy mươi năm? Một yêu

thương giữa ngàn ăn năn. Một hân hoan mắt lệ long

lạnh. Mai bên nhau ở một kiếp nào. Hay thiên

thu tình vẫn lao đao? Một mùa xuân chàng về bên

em. Đời oan khiên cùng gánh chia chung. Đôi tay

đan nay đã cảm bằng. Một chia xa là suốt trăm năm?

Ngàn Năm Nào Ngừng Động

Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng
Thơ : Nguyễn Hoàn Nguyên

♩ = 60

1997

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It consists of six staves of music, each with Vietnamese lyrics underneath. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

Em *p* G B7 Em
Mở kinh độc ví vu. Khoác áo xuống lưng đòi.

G Em D7 *pp* Em *tr*
Hạt bụi bay trong nắng. Quốc độ đầu gây tre.

G *f* Em Am Em
Dấu dếp trên đòi xưa. Trôi mất theo xuân rồi.

D Bm *p* Em *f* G
Gần hai ngàn năm tuổi. Thiền sư nay đã già. Hóa

B7 G Bm *mp* Em *tr*
thân chàng thi sĩ. Thiền sư nay đã già.

D *ppp* Em Bm G
Ngôn ngữ chẳng là hoa. Nở ra trong tịch mịch.

Am D7 D G

Ngôn ngữ đừng lời không. Thét gọi hồn sử lịch.

D *ff* Em Bm Em

Ngôn ngữ chẳng là hoa. Nở ra trong tịch mịch.

Am D7 G D Em = 55 *mp*

Ngôn ngữ đừng lời không. Thét gọi hồn sử lịch.

G Am G

Gần hai ngàn năm chẳng. Hay hơn bốn ngàn năm.

D Bm D Em **Andante**

Ngàn năm nào ngừng động. Em mỉm cười vô ưu.

E A F#m E

Gần hai ngàn năm chẳng. Hay hơn bốn ngàn năm.

F#m B7 F#m E

Ngàn năm nào ngừng động. Em mỉm cười vô ưu.

F#m B7 F#m E

Ngàn năm nào ngừng động. Em mỉm cười vô ưu.

Ngày Rày Năm Xưa

Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Phan Ní Tấn

1997

♩ = 54

NHANH VỪA

Đầu năm anh thấp nén hương, khói bay tản mạn về phương quê
nhà, tường lờn khăn gió đưa xa, dè dặt ra ngõ... vương tà áo
em, vương tà áo em, vương tà áo em.

CHÂM-ĐIỄN TẢ

Mòng hai trời vừa nhá nhem, ngó ra vườn
tối lại thêm miếng trăng, may còn đôi mắt em
gần, soi cho lóng lánh chiếc thân anh gầy.

NHANH

Mòng ba đi lễ chùa thầy, nói
ra mới biết em đây Phật tâm, anh từ chốn bụi mê

làm, bữa chay bữa mặn cứ nhàm lẫn luôn, cứ nhàm lẫn luôn, cứ nhàm lẫn luôn.

Hôm sau anh ngược lên nguồn, thu ba ngày lại thành luồng gió bay, đem về giấu trong bàn tay, xuyên qua lại nhớ ngày rày năm xưa.

Hôm sau anh ngược lên nguồn, thu ba ngày lại thành luồng gió bay, đem về giấu trong bàn tay, xuyên qua lại nhớ ngày rày năm xưa, ngày rày năm xưa, ngày rày năm xưa.

Ngoài Phố

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Thái Trung

$\text{♩} = 80$

Sớm mai em mặc áo hồng.
Che dù hạnh - phúc đeo vòng tay vui.
Sớm mai ta đứng thật lười.
Nhìn em bước nhẹ môi cười đoá xinh.
Phải chi em bước một mình.
Ta ngu - ngơ giả vô tình theo chơi.
Ta ngu - ngơ giả vô tình theo chơi.
Theo em suốt cả cuộc đời.
Cho lung - lạc hết cái thời nhiều nhường.

Sinh hoạt kỷ niệm 30 năm hát cộng đồng tại Cali 1997

Ban Mê Thuật, hay như chúng tôi thường gọi tắt là Ban Mê. Nơi đó, ngày xưa, suốt trong một thời thanh niên rực rỡ, suốt trong một khoảng trời mây rộng rãi và chất ngất đam mê đó, chúng tôi đã sống, đã yêu thương, đã đắm mình vào sức chảy của ngút ngàn của rừng núi tây nguyên. Có lẽ, nhắc đến Ban Mê mà không nhắc đến Nguyễn Quyết Thắng mà một thiếu sót không thể lấp bằng.

Năm 1969, chiến trận đã phủ lên hầu hết các thành phố miền Nam. Mặt trận Tết Mậu Thân đợt 1 hồi tháng giêng âm lịch vừa tạm yên lắng, là những trận tấn công bằng quân chủ lực miền bắc vào các thành phố trong đêm như Quảng Trị, Thừa Thiên, Bình Long, Kon Tum. Chiến tranh thật quen thuộc qua tai nghe, nhưng vẫn thật ngỡ ngàng qua mắt nhìn trong veo của chàng lính mới. Tôi ra trình diện đơn vị là Sư Đoàn 23 Bộ Binh, hậu cứ đóng tại thị xã Ban Mê Thuật. Những ngày đầu tôi nhận nhiệm vụ tại Bệnh Viện Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn 23 Bộ Binh là những ngày đầu tiên tôi gặp Nguyễn Quyết Thắng. Thắng rất trắng trẻo và công tử bột, mặc dù chàng đang khoác trên người chiếc áo hoa rừng lính chiến thêu bằng tên Chiến ở bên trái và Thắng bên phải của anh. Buổi chiều Ban Mê gió thường đột ngột trở lạnh, Thắng ôm cây đàn ở một góc sân dạo những khúc nhạc lạ tai, nhạc không lời. Chúng tôi làm quen với nhau dễ dàng như trong truyện Thủy Hử kể lại những tay hảo hán tự động tìm đến với nhau như có sức hút tự nhiên của những người cùng chung nỗi đam mê. Tôi có hỏi Thắng là bằng tên của ông thêu như thế này thì đọc là Thắng Chiến chứ không phải Chiến Thắng. Thắng cười, giải thích, mình thêu tên Chiến phía tay trái, bởi vì bên tay trái là bên có trái tim. Chiến là cô bạn gái của mình.

Cái duyên sơ ngộ đó đã kéo tôi ra chơi với nhóm anh em trong Đoàn Du Ca Lòng Mẹ của Thắng, Nhiều người lắm, tôi chỉ còn nhớ một vài tên như Nguyễn Đức Tấn, Huỳnh Trọng Đạt, Nguyễn Đình Cường, Nguyễn Đình Hiếu,... Rồi chương trình Nhạc Quê Hương trên làn sóng Đài Phát Thanh Ban Mê Thuật, cuộc chơi dài hơn khi tôi tham gia Phong Trào Du Ca với Thắng để về Saigon tham dự Đại Hội Du Ca toàn Quốc lần thứ 2 ở số 4 Duy Tân, Cái tình Du Ca đó đã cho tôi những tình bạn kéo dài cho đến bây giờ đối với các Huỳnh Trưởng như Ngô Mạnh Thu, Nguyễn Đức Quang, Phạm Tuấn Ngọc, Đỗ Ngọc Yến, Hoàng Ngọc Tuệ, hay với những bạn đồng trang lứa như Phan Ni Tấn, Đoàn Văn Khánh, Võ Thị Xuân Đào, Võ Thị Bích Ngọc....

Nhưng có lẽ đó không phải là tất cả, mà tại vì một điều khác hơn, Thắng là người đã đưa tôi đến với Phong Trào Du Ca Việt Nam, và quả thật tôi yêu thích Phong Trào qua hình tượng những Huỳnh Trưởng và các bạn đồng hành. Từ đó, tôi có khá nhiều những thân tình với họ. Cuộc sống tôi đã nối kết với họ bằng một mối dây không thể tách rời. Và mối dây đó, trên mỗi cái gút giữ lại, đều mang dấu của một người đầu tiên. Cái thừa ban đầu đó, Nguyễn Quyết Thắng người Du Ca Viên đầu tiên đó đã cho tôi một ký ức tuyệt vời.

Nguyễn Minh Nữ

Nhận Diện Quê - Hương

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng
1971

Tôi vẫn thấy nhiều người những người trên quê - hương tôi.
Tôi vẫn thấy nhiều người những người trên quê hương tôi.

Tôi vẫn thấy nhiều người trên đầu khăn xô tù đầy.
Tôi vẫn thấy nhiều người mong ngày quê hương rạng ngời.

Một vùng quê xôn xao, là triệu người dân hoang mang.
Ngàn bàn tay vươn cao, hàng triệu bàn chân đi lên.

Ôi tim ta rỉ máu tiếng hát nào nước mắt ghen ngào.
Ôi quê hương mẹ hỡi con xin về giữ vững lời thề.

Một ngày trên quê hương là một ngày thêm đau thương.
Việt - Nam mang thương đau, người người trên quê hương tôi.

Ôi con dân gục chết trong dáng gầy áo quần tả tôi.
Ôi quê hương mẹ hỡi con xin nguyện nắm chặt bàn tay.

Cho bơ vơ em thơ, đau lòng mẹ già mù lòa.

Cho cơm canh cam go, ôi nhọc nhằn ruộng vườn.

Cho hoang mang xác xơ, từng đêm trong lao tù.

Cho quê hương hoang tàn, người Việt nào không xót thương.

Những Nụ Bông Cau

♩ = 90

Nguyễn Quyết Thắng

1971

Em

Nay tin sớm đưa về nói
Em ra đến bên đời, thấy

D Bm G D

cùng nàng những người trai chiến đấu, trong bao tháng ngày
mờ mờ bóng đoàn quân thấp thoáng, vườn trong gió cờ

G Em Am Em

qua à.. a.. chiến - thắng trở về từ nơi tít
bay ý.. ý.. những tiếng hào hùng, đoàn quân hát

G

xa. Lòng em, bao nỗi vui
vang. Bàn chân em vương gai

mừng, tình em đặt đào chờ mong.
rừng, bàn tay một vòng nở hoa.

Đi qua ruộng nhà, băng qua rừng già,
Hân hoan đầu ghềnh, men theo thành cầu,

vượt đồi vượt sông sâu, nhật từng nụ bông cau
hỏi người vừa đi qua, người rằng: chiều mưa xa,

em kết nên vòng hoa. Mộng mơ, mộng mơ em dệt nên
anh chết khi giặc qua. Còn đây, còn đây em thật ngây

thơ, một đêm trăng mờ bến nhớ, nhớ mắt môi người
thơ, còn đây em thật bỏ ngõ, tiếng khóc chưa rời

yêu, em thấy thêm đời vui.
môi, chết ngất quên đời vui.

Những Tối Hoa Xưa

♩ = 100

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Đoàn Bằng Hữu

1972

Năm mười - mười - năm hai - mười.

Tôi che mắt kiếm em cười rất trong.

Con trăng sớm biết mặt nồng,

Bay ngang một sợi mây hồng như mơ ó... ó... ó...

Thương em xé vở học trò, Đêm khuya cấn

A B⁷ E E⁷
 bút làm thơ tỏ tình.

C[#]m G[#]m C[#]m
 Trên dòng lục bát mộng mênh,

B⁷ F[#]m B⁷ E
 Gọi mưa về lá hồn nhiên ngủ vui.

C[#]m E A E
 Năm mươi mười - lăm hai mươi,

F[#]m B B⁷ E
 Có người xanh tóc yêu người tóc xanh.

Nợ

♩ = 80

Thơ : Cao Bá Hùng
Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng
2010

Em G Em D

Ta nợ núi hạt từ tâm vô lượng. Trả hoang

Bm Am Em G

đường về trở lại nguyên sơ. Ta nợ biển

Am Em Bm D Bm

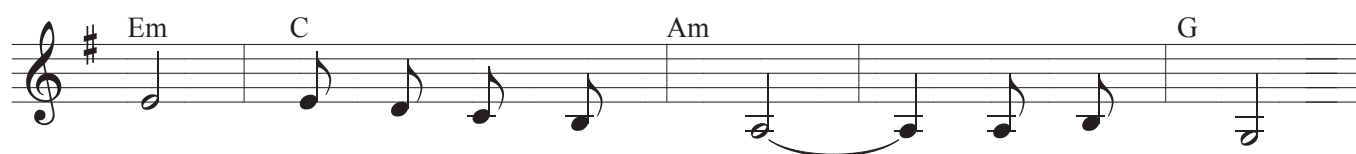
sóng dập chùng duyên khởi... Bạc cả đầu mà xanh ngắt trùng

Em G Bm G

khởi. Ta nợ đất đã bao lần ôm ấp.

Mảnh hình hài không có có không . Ta nợ

trắng những đêm trường tịch lặng . Soi rõ hồn

tràn ngập nỗi niềm riêng . Ta nợ tàn cây trong mùa nắng gắt .

Ta nợ con đò một lần qua sông . Ta nợ nhau một thời hoang

ước . Mộng có dài còn nợ hoài trong ta !

Nói Với Người Duca Banmê

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng
1974

Hỡi người bạn Du - ca, ôm sách ôm
Hỡi người bạn hôm nay, hãy gắng yêu

đàn, những người trong cộng đồng,
người, những người không hện hò,

màu áo nâu. Với bàn tay
tự dân thân, Bao lần tan

trắng, với bàn chân yếu,
vỡ, bao lần nguy khôn,

dựng quê hương đi qua bao làng
dựng quê hương tương lai trong bàn

thôn, đã về trong tiếng cười, đã
tay, ta còn nguyên tác lòng, ta

về trong tiếng hát, sống cho
 còn nguyên khối óc, lớn không
 người, Dù cho ai che
 ngừng. Ngồi lại đây xem
 ta ghét ta, mặc ai, dù người thân trong
 qua mắt ai còn ai, trở về đây ca
 ta lia sức sống, Ta đem tình
 lên còn ai nhớ? Tiếng hát vượt
 ta khắp mọi miền nổi vòng tay lớn,
 lên trên đụn đồng hát bằng hơi ấm,
 đi xây tình thương trong cộng đồng những người Việt
 ta vun tình ta cho thật hồng đốt lửa bình
 - Nam. hm.. hm.. hm.. hm..
 yên. hm.. hm.. hm.. hm..

Ô Mai Ngày Xưa

♩ = 62

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Nguyễn Minh Nữu

2002

Ngày
Chiều

xưa
nay

theo
tôi

gót
bắt

người
ngờ

đi
quay

về
về

dưới
phố

mưa.
xưa

Mát
Ngõ

môi
ai

hương
reo

nồng
đầu

ấm,
ngô

Sánh
Tiếng

vai
vang

bên
trong

người
chiều

thương
mớ,

trên
êm

đường
đêm,

Đèn
Bàn

soi
tay

chân
đan

dan
nhung

dúi
nhớ

Hồn
Bờ

nhiên
vai

môi
thuôn

niên
chan

thiếu,
chúa

ơn
trao

người
tình

suốt
bất

đời
ngò

Chiều
Chợt

xưa
nghe

trường
nhẹ

về
nhàng

phơi
ai

trắng
bước

áo
tối

tiểu
từ

thư. Bồi hồi thơ chép dưới hiên chờ. Sẽ không bao giờ
xa, nụ cười trong ánh mắt chan hòa Bốn phương mây ngừng

ngươi, Giữ trong nhau người ơi. Trái Ô Mai mận
trời, Lắng nghe trong lòng tôi Trái Ô Mai ngọt

môi. Gió mình tôi những bước buồn tênh. Nhìn hàng me
môi.

vẫn đứng vô tình. Chiều mưa rơi tâm tã, giọt

mưa như giục giã, gọi nhớ chân ai về.

Nhớ quã thu qua, Nhớ quã mưa xa

Đời còn ước mơ, đời còn ngóng trông

Miệt mãi dưới mưa Tình là giây tơ. Chiều...

Paris, Đêm Mưa

♩ = 60

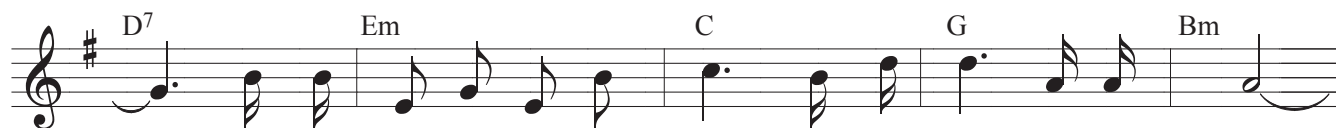
Nguyễn Quyết Thắng
2009

Đêm nghe gió buốt reo trở mình, Nghe giòng máu nóng chảy qua

tim Nghe trong lòng bao niềm u uất Nghe tiếng nấc bâng khuâng.

Đêm yên nằm tâm còn bối rối Ôi ánh mắt thật bồi hồi

Ung dung chờ nắng mới ban mai Trong gió cuốn trong mưa rơi

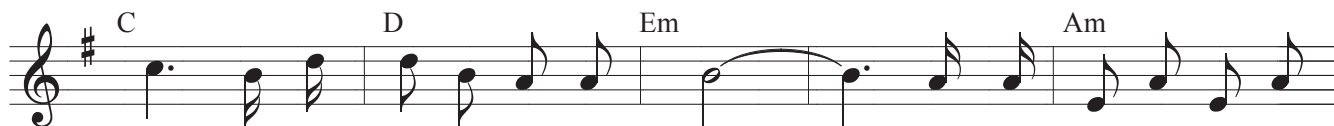
Xin một lần một lần đi tới Trong ngai ngừng không còn ngăn lối Ôi muôn

vàn, ngút ngàn thế giới Đang cấu xé vật vờ chia phôi u...u.. Con trắng

buồn nghiêng nằm hấp hối Ru bao lời u sầu trần trối Bên ân tình ru nồng phôi

phôi Ngậm tiếng hát âm thầm lá lối Đêm lẫn mình qua tìm hơi

ấm Xin giỗ giấc ngủ thăm chiêm bao Ta đang chờ đến giờ thức

giấc Hay giấc ngủ lộng gió chưa sang.

Phù-Đổng Thiên-Vương

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng
1971

*Tin biên đình dậy sóng đất nhà Nam,
Đang tung hoành gây sát gây làm đôi,*

*quân Ân hung tàn tràn ngập xâm lăng,
tre thay côn trường đoạt hồn quân tham.*

*Quân Vương chiêu hiền cầu tài tướng chống nô,
Kim - Hoa Thánh - Tượng giặc chạy trốn đến đây,*

*nhân dân đồng nhất lòng diệt quân hung hăng.
thây chất chồng máu giặc nhuộm hồng trên non.*

*Trên đất thiêng Phù - Đổng oai linh
Ôi Súc - sơn nhập hồn oai Thiên -*

thay, một chàng trai vườn mình cao lớn,
Vương, trọn ngàn năm dân Việt ghi nhỏ.

xin sứ - quân về châu lên Quân -
Ôi khói hương ngợp hồn oai Thiên -

Vương: ngựa đồng và trường côn.
Vương, đèn thờ người hùng anh.

Giặc vào đây tựa như nước vỡ
Và giờ đây lật trang sách huy

bờ, giặc vào đây giết dân ta.
hoàng, lịch - sử ta vẫn không xa.

Một ngựa thép cùng phát côn
Ngồi gần nhau nhìn rõ nhau

trường, núi Võ - Ninh giặc chết quân Ân hãi - hùng.
rời, thấy nước Nam nào thiếu bao tay anh hùng.

Phượng Xưa

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Lời : Nguyễn Minh Nữu

Đoàn Văn Khánh

♩ = 100

The musical score is written on a single staff in treble clef, key of D major (indicated by two sharps), and 3/4 time. It begins with a repeat sign. The melody consists of eighth and quarter notes, with some half notes. The lyrics are written in Vietnamese and are aligned with the notes. The score ends with a double bar line and repeat dots.

Đêm mơ màng tình yêu muôn trùng, trong đêm
Trong vui buồn đời ta ai ngờ, em đi
này mùa hoa bay. Em như màu hồng
vào nào hay đâu. Ta không còn là
trong thương nhớ, nhớ bóng ai hồng giữa cơn tình
tên phiêu lãng, đã khóc trong chiều giữa khi hồng
mong. Đêm mơ màng gọi thoát nhớ mong manh,
rời, Em xa rồi gọi mãi mãi trong ta,
ai xui ơ - hờ tình ta trông ta chờ.
trong cơn say tình, tình ời xa xa rồi,
Nhớ đến ngày nào, bên em một chiều,
khúc hát ngày nào, xa xôi một chiều
khuyết tâm người xưa, viết cung đàn thương.
nhớ em ngày xưa, nhớ cung đàn thương.

Đêm nhạc Nguyễn Quyết Thắng, Cái Đình tổ chức tại Hòa Lan 1998

Có niềm vui nào bằng tha hương ngộ cố tri.

Vâng, tôi và Thắng đã "ngộ" sau non nửa thế kỷ nơi đất khách. Năm mươi năm của một đời người được coi là khá dài với bao thăng trầm, vật đổi sao dời. Đầu dây bên kia vẫn giọng nói trầm ấm. Tôi lặng người cho kỷ niệm ào về.

Thuở ấy Thắng còn rất trẻ, mới vào đời đã mang một phần xương thịt trả nợ kiếm cung ; còn tôi vẫn miệt mài rong ruổi đường chinh chiến. Mỗi lần về phép, dù Ban mê nắng bụi mưa bùn chúng tôi vẫn tìm đến nhau hàn huyên tâm sự. Có những đêm kê bàn ra giữa sân nhà uống trà đợi ngắm hoa quỳnh nở, ngâm cho nhau nghe những bài thơ say đắm gọi tình, hát cho nhau nghe những ca khúc mới sáng tác còn nóng hổi, hồi ấy da mặt Thắng còn hơi tái vì vết thương mất máu nhiều sau trận chiến ác liệt với Cộng Sản nhưng giọng hát thì vẫn còn rất khỏe với làn hơi phong phú. ...Không biết tôi có quá lời khi dành những khen tặng cho người bạn của mình không ? nhưng thực sự thì Thắng có một năng khiếu đặc biệt ngay từ phút đầu tiên bước vào thế giới âm nhạc, hay nói một cách khác đi là Thắng có tài ; Một trong những bản nhạc đầu tay của Thắng đã được chọn làm nền cho cuốn phim Việt Nam nổi tiếng thời bấy giờ. (*Trường Tôi*)

Tôi không rành lắm về nhạc nhưng cảm được dòng nhạc của Thắng thật dịu nhẹ, lắng đọng, da diết nhờ đa phần kết âm thuận, không cầu kỳ, chảy thông xuôi trong mọi dòng máu. Tuy không là nhà thơ nhưng những từ ngữ và cách Thắng sử dụng không khác gì một thi sĩ đúng nghĩa.

Tình cảm của Thắng không những chỉ thể hiện ở lứa đôi, mà còn phủ trùm lên nhiều lãnh vực khác nhau, mà lãnh vực nào cũng bắt nguồn từ con tim chân thật, thành khẩn. Ban mê quê hương thứ hai đầy ắp kỷ niệm. Tôn kính nghĩa quân sư. Sử xanh lòng lộng kiêu hùng hay thiết tha nghĩ đến tương lai của thế hệ đàn em.

Bài nhạc - Nằm vắt tay lên trán - không ít người không biết, đã nói lên ưu tư của những người còn nghĩ đến tương lai hậu duệ mà khi ấy, ở số tuổi Thắng thì còn hơi sớm. Có phải là một " tiên ưu ". Nói cách khác, một tâm hồn quá lớn, trải rộng trên những nét nhạc đa dạng, Thắng phải có một vị trí xứng đáng, vững chắc trên nền âm nhạc Việt Nam. Khi được hỏi, Thắng chỉ cười . Đức khiêm tốn cũng là bản chất .

Lý Thảo Yên

Quê Hương Tôi

♩ = 65

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Du ca Kiên Giang

1967

[illegible]

Quê hương tôi vùng đất khô sỏi đá, mấy mươi

năm chỉ biết có làm than, người dân tôi những tháng ngày cơ

cực, vì áo cơm mưa nắng rất lung trần. Quê hương

[illegible]

tôi mấy mươi năm binh lửa, cho nhục nhằn còn mãi kéo vây

[illegible]

quanh, và đứa bé chào đời mang thân phận, phận mồ

côì lên từng mái đầu xanh. Ôi Việt - Nam ngàn năm như thế

đó, ngàn năm còn máu đỏ thấm quê hương, những người

sống và những người đã chết, đã vùng giuôm thề gục ở ven

đường. Xin cầu nguyện cho đạn bom vắng tiếng cho người

về xây đắp lại yêu thương. Cho đất nước không còn trong tiếng

khóc, không còn nghèo cơm gạo mà giàu máu giàu xương.

Sinh Nhật

♩ = 60

Nguyễn Quyết Thắng

1999

Lời thiết tha đầu tiên xin gửi về quê
Lời dẫu yêu ngàn năm, trao người tình muôn
Năm những ân tình sâu trao về bạn xa

nhà. Nơi có mẹ già và một chí của cha. Xưa mẹ
đời. Có mối tình đầu là tình cuối dài lâu. Đây quả
gần. Đã có nhiều lần hòa câu hát cùng tôi. Đã cùng

ru xưa đêm tối đi qua, giấc yên bình cho từng ngày tháng
tim và câu hát yêu em, vẫn êm đềm theo nụ hồng nắng
nhau vượt giông tố phong ba. sóng xô nào cho ghen lời chia

qua. Nhưng nào ngờ lửa từng đêm bốc sáng sừng nổ sau
lên. Mối còn mềm và làn hơi vẫn ấm tiếng đập con
xa. Tim còn hồng và niềm tin vẫn sáng Thắp lửa yêu

lưng xua chạy đến chân trời. Giờ nơi đây con lạc loài xú
 tim như hạnh phúc muôn đời. Người yêu ơi ru tình nồng thiết
 thương ngàn chủ nghĩa hung tàn. Bạn thân ơi xin cùng nhìn rõ

xa, Mẹ cô đơn âm thầm lệ xót xa. Mong
 tha Lại đây em, anh dặn dò tâm hoa. Mai
 nhau, ngày mai đây ta còn cần có nhau. Ta

một ngày tàn thê lương thăm lại họ hàng thân thương, sẽ
 cùng tim về quê hương sẽ cùng nằm gần bên nhau ánh
 hẹn ngày về quê hương xây dựng một trời yêu thương, dẫu

mang theo những niềm vui về gieo lên giọt mắt ngà, giọt
 trắng len giữa ngàn hoa khỏa thân trên bờ đá già, khổ
 cho năm tháng tàn phai đổi thay trên làn tóc này, nguyện

ngang mi lời ngậm ngùi, giọt mong manh làm nghẹn lời, thăm
 đau mang khỏi lòng người, tình yêu mang lại nụ cười ngọt
 không thay đổi lòng người, nguyện yêu thương tình loài người, hẹn

lại từng mái nhà xiêu, và luống rau sau vườn.
 ngào sưởi ấm đời nhau, ta có nhau muôn đời.
 ngày đất nước bình yên cùng hát vang trên đường.

Sử Ca

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng

1972

Ôi quê hương chữ Việt rất oai,
dòng họ ta Mẹ chọn làm đầu,
đây Tiên Long vốn hàm biểu dương,
ý thức cho cháu con chớ quên chiều hướng.
Trên sông Dương đã tràn xuống Nam
và đặt tên nước Việt: Văn - Làng
vang đâu đây Lễ - Thiên - Thái - Sơn,

đã chúng mình Hán - Miêu khiếp oai Hùng - Bàng.

Nào Việt - Hùng lễ Giời - Phong -

Thiện, nào chặt đầu bọn Thực - dân.

Nào diệt Tần, Phát - Triệu kinh

hồn, nào gọt đầu bọn Tàu - ô.

Xin ghi ơn Bách - Việt gấm hoa,

dòng sử xanh mãi còn trường tồn. Xin ghi

ơn đất Rồng nước Tiên, mãi mãi

cho sáng danh núi sông Việt - Nam

Suốt Đời Lang Thang

♩ = 100

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng
Thơ : Đoàn Bằng Hữu
1972

Em đi giữa phố che
mưa. Mắt xanh nũng nịu
gió đùa áo bay ơ. hờ. Tôi
đi bước ngắn bước dài.
Bước cao bước thấp bước hoài dưới

A *F#m*
mưa. Coi như

E7
lần trở lại này. Con chim xanh

D
vỗ, con chim xanh vỗ

D A E A F#m
cánh bay lên trời. Bên hàng

A E
lá ngủ yên vui. Treo nghiêng chiếc

A
bóng bồi hời phố khuya.

Thân Phận Một Mặt Trời

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng
1970

G Em G Em D Em

Oi... hò... oi... hò oi hò oi.

Em Am Em

1. Mặt trời vàng găm thét chết trong cơn mê hoàng hôn,
2. Rồi một ngày gặp bão tố cho xác - xơ lều tan,

G B⁷ Em

nụ cười đời còn héo úa nhọc nhằn cơn đã tới,
lòng ghen ngào chột thức giấc nhìn bàn tay còn trắng,

B⁷ Am

xa lắm rồi là một cuộc đời vinh quang,
ta muốn vượt ngàn trùng về làng quê xa,

G D⁷ G Em

chim vỗ đàn ngại ngừng đập cánh âu lo.
nước mắt này để dành đời chiến công thơm.

Em G Em Am

3. *Ơi* người hiền thân cho đời,
4. *Cuối* đời đau chân xa vời,

G Em Am Em

bao người thân đã mất, cho thêm bao buồn phiền.
đêm ngày trôi cuốn mất, không tâm hơi nụ cười.

Em Am Em

5. *Ngày* thật dài đầy nước mắt, đêm không nơi mỏ hôi
6. *Còn* lạc loài còn đắm đuối, hoang mang trên đời cao

G B7 Em

nhìn mặt trời lòng héo hắt cuộc vàng son đã tắt,
còn dật dờ còn bờ ngõ một dòng sông rộng lớn,

B7 Am

thấm thiết rồi là một cuộc đời bốn - ba,
ta vậy vùng chỉ cần một tự do thôi,

G D7 G Em

cho sống lại này là một phút hoan - ca.
trên đất này đừng thành loài thú u - mê.

G Em G Em D Em

Ơi... hò... Ơi... hò Ơi hò Ơi.

Thuyền Đợi

♩ = 92

thơ : Y Dịch

nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Em Am D⁷ G

U... U... U... U... U... U... U...

Trời thì đầy mưa đầy gió. Anh vốn mang lòng trượng phu.

B⁷ G Em C B⁷

Ba năm chưa về bến cũ. Ba năm còn đi giang hồ.

Em B⁷ Em Am

Xuân hồng ra đầu thuyền đợi. Mưa phùn dăng mắc lê thê.

G Am B⁷ G Em

Anh yêu đến bao giờ về. Anh vẫn say tình núi sông.

Em G Em

Hè tìm ra đầu thuyền đợi. Nắng cháy cỏ vàng bờ đê.

Am B B⁷ Em

Anh yêu vẫn chưa thấy về. Anh vẫn vùng lòng chưa nguôi.

Em Am D⁷ G

U... U... U... U... U... U... U...

E E A

Thu vàng ra đầu thuyền đợi. Lá ngô rụng khắp sơn

khê . Anh yêu chắc chưa muốn về . Anh vẫn bốn bể tung
hoành . Đông xám ra đầu thuyền đợi . Gió bắc trường giang buồn
tênh . Anh yêu sao không mau về . Em vào khóc trong màn
đêm . U... U... U... U... U... U...
U... Trời thì đầy mưa đầy gió . Anh vẫn núi sông giang
hồ . Ba năm không về bến cũ . Thuyền em run trong sương
khuya . Thuyền em run sương trong mờ . Trời thì đầy mưa đầy
gió . Anh vẫn núi sông giang hồ . Ba năm không về bến
cũ . Thuyền em run trong sương khuya . Thuyền em run trong sương
mờ . U... U... U... U... U... U... U...

Tiếng Hát Vang Lên Trong Đêm Tối

♩ = 65

Nguyễn Quyết Thắng
1972

Trong đêm tối tiếng ca đã dậy lên. Trong u -

tối oán than đã dần tan, dậy đi anh tôi

chờ, dậy đi em tôi chờ, nhìn quê hương thấp sáng trái tim con

người. Bùng lên, bùng lên cao tiếng hát, vùng

lên, vùng lên như bão táp như gió lớn phát tung ngọn cờ.

A !... có bao anh hùng, ha.. ha.. ha.. ha.. ha..ha.. ha.. ha..

ha.. ha.. ha.. Say sưa chết vì núi sông, chết vì đấu

tranh cho non nước thanh bình, cho cờ vàng bay, cho người nước

Nam thôi lưu đày. Lửa cháy trong đêm tối tiếng ca đã dậy

lên. Trong đêm tối tiếng reo đã hòa vang.

Tự - do ơi ! từng bùng, Việt - Nam ơi ! vui

mừng. Hồn căm ơi ! thôi hết mọi nơi.

Tôi Yêu

Nguyễn Quyết Thắng

♩ = 70

Ôi người em áo màu xanh, tôi chờ trong nắng vàng hanh, hôm
nào trời mới vào xuân, khi mưa hắt hiu rơi rụng thơ. Yêu kiều đôi mắt thật
trong, mơ màng say đắm hồn tôi, em cười giam kín hồn tôi, tung tăng chắt
chiu trên đường về. Tôi yêu tôi yêu em nồng nàn, tôi yêu tôi
yêu đôi má thắm, tôi yêu giọng hát tiếng reo cười, ô - hay em chớm biết yêu
rồi. Tang tình em lớn thật mau, môi hồng đôi mắt ngày xưa, em
cười say đắm tình tôi, lung lay tóc mai theo mộng mơ. Bây giờ em đã gần
tôi, không còn những phút lẻ loi, em ngồi dệt những vần thơ, em như giấc
mơ ôi tuyệt vời, êm như giấc mơ ôi tuyệt vời.

Sinh hoạt với Hội Người Việt Cao Niên tại Hòa Lan 2006

Số là ở phần hướng dẫn sáng tác nhạc do anh chị Nguyễn Quyết Thắng của Phong Trào Du Ca phụ trách, sau hai bài hát đặc sắc như để giới thiệu phong trào, nhạc sĩ Nguyễn Quyết Thắng đã hướng dẫn phương pháp sáng tác, tiếp theo, một bài thơ làm theo thể lục bát của một vị cao niên vừa "tức tịch" cách đây một tiếng đồng hồ được chép lên bảng. Rồi theo hướng dẫn và nhịp đệm ghi-ta, lần lượt mỗi người phổ nhạc một câu thơ, cả nhóm lập đi lập lại câu hát cho đến khi thuộc lòng...Thình thoảng chương trình được ngắt đoạn bằng những trò vui đơn sơ mộc mạc đại loại như "chim bay cò bay" để thay đổi không khí, rồi tiếp tục trở về hát hò say mê, thu hút, không chút nhàm chán: Thật là một hiện tượng! Là một trong những chứng nhân của ngày hôm ấy, tôi đã nhìn thấy tận mắt và nghe thấy tận tai sự kiện này. Tôi thật thích thú khi nghe một vị cao niên ở vào tuổi "thất thập cổ lai hy" tâm sự: "*Có lẽ phải đến hơn bốn chục năm nay tôi mới lại được ngồi tiếp vòng với các bạn để hát hò, để nhịp tay và nhất là để cười mà không cần giữ kẽ với con cháu. Cười cho sảng khoái tâm hồn, phải không ông bạn?.....*"

Và chính những ngày ở Kontakt Den Kontinenten, với du ca viên Nguyễn Quyết Thắng của phong trào Du Ca đã đến "*phá ngục*" *Nho Phong* để giải vây cho những Người Việt Cao Niên. Phải đích chính ngay, "PHÁ" đây không phải là phá bỏ hay đập đổ cái nếp nho phong cổ kính ngàn đời của người xưa bởi vì, cũng như quần áo thay đổi kiểu cách theo thời trang, phong tục cũng đã được tu chỉnh cho hợp với thời đại, ví dụ như tục lệ Tảo Hôn, vấn đề Môn Đàng Hộ Đối v.v...đã bị đào thải. Phá đây là đánh thức các vị cao niên, giải huyết cho các vị, xúi các vị quăng gậy, thẳng lưng bước tới, tháo bỏ cái vỏ Đạo Mạo bất di bất dịch từ thời phong kiến, đem tuổi vàng hội nhập vào cuộc sống đang còn đầy ắp màu xanh làm tươi mát cuộc đời.....

Là người may mắn được tham dự và chứng kiến tất cả các buổi sinh hoạt, tôi phải công nhận lời thẩm định của bà Saskia rất chính xác. Tôi cho rằng, kết quả này có được, phần lớn do tác dụng của Người Du Ca, vốn là nghệ sĩ của thi ca và âm nhạc, ngao du giữa đời, len lỏi trong tình người để, với lời ca chân thật, với nét nhạc trong sáng, bằng bạc âm hưởng dân ca, sáng tác ra những bản nhạc có tính cách thời sự được nhật tu hàng ngày nói lên nỗi lòng u uẩn và khát vọng của những người thua thiệt...

Như một ma lực, Du Ca là liều thuốc hồi xuân cho lớp người việt cao niên, những người "*trẻ mãi không già*" vậy!

Đào Quốc Bảo

Trên Đỉnh Zermatt

♩ = 70

Nguyễn Quyết Thắng
2007

Đúng lên thâu ngàn đêm dài Thấy lòng bao la trăm
(Đúng bên thung lũng cao vời Mây ngàn ngàn chia chẵn

nổi Thấy em say giấc mộng dài Bình minh lặng lẽ tàn
lối Chiều dăm tia nắng sườn đồi Nhẹ nâng từng lá vàng

phai ! Đúng trông vời bên kia núi Thấy
rơi Đúng nghiêng mình trong khe núi Bóng

rừng trăm bóng châu sa Bóng chim tung cánh là đà Bên
tỉnh là những bồn ba Thấy ta như đá cuội già Âm

đồi nắng đón chân qua Đúng trên đồi cỏ
thầm ngả dưới chân hoa Đúng bên bờ vực

*non Nhớ quê nhà chiều hôm Ngồi bên nhau chờ trăng
 sâu Hóa thân làm mù sương Cội thông reo cùng hoa*

*lên Đàn vang ca hùng đôi má Tuổi xanh ơi quay gót lại một
 lá Sợi mong manh ghềnh thác đá Ngàn mai sau cho thác cuộn tình*

*lần Để ta ươm lại ước mơ Để
 nguồn Về đây vườn trổ cánh tay Về*

*ta say chút mong chờ Lắng nghe tim réo thiết tha Lắng
 đây ôm hết nhân loài Thoáng nghe trong gió réo ta Nhớ*

*nghe nhưng nhớ chợt qua Đứng yên bình trong sương
 quê hương đã rời xa Đứng bên bờ con sông*

*sớm Núi ngàn mờ bóng hoang vu Phía xa chân núi mịt
 lớn Thấy đời là những thong dong Đứng bên con nước cuộn*

*mù Hồn nhiên thoảng gió về thu . (Đứng
 mình Lòng như rộn rã hồi sinh .*

Trên Vùng Lá Khô

♩ = 90

Nguyễn Quyết Thắng
1972

Em G Am B7

Trên vùng lá khô em tôi chờ người về,
Trên vùng lá khô trông mong gì nụ cười,

Am D7 G Em

trên vùng xót xa đã qua thời yêu dấu,
trên từng nắm cơm em thơ nhìn ngày qua,

G C Am G

trên vùng đất chết mưa tuôn thời chinh chiến,
trên vùng nước mắt những đêm còi vang thức,

C G Em B7

trên vùng tro than tiếng tiêu hồn quê hương.
trên giòng thơ ngây tiếng ru hời đong đưa.

Em G Am B7

Trên vùng lá khô yêu nhau thật vội vàng,
Trên vùng lá khô dân tôi chờ đợi gì,

trên vàng trán nhân ngút thơm nôi khoai ngon,
trên quầng mắt sâu những đêm nhìn hỏa châu,

trên từng thôn xóm tiếng chuông chùa ai oán,
trên vùng trong sáng những tâm hồn đen tối,

trên phần tâm hồn đếm cho vừa ăn năn.
trên phần cuối đời lá khô mộ bia xanh.

Xin tìm một lời diu nhau vào cuộc đời,

xin nhìn loài người nhìn trong mắt yêu thương,

hơi thở miệt mài vòng quanh mặt địa cầu,

quyện tròn vòng tay với giấc ngủ thật dài.

Vẫn Còn Tiếng Ngân

Nhạc: Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Nguyễn Thị Vành Khuyên

♩ = 60

1997

Mai em đi trả về cho từng sáng. Sách vở trong
tay, chân vui bước hồn nhiên. Thiên đường ấy có sầu cho tuổi
nhỏ. Em mùa đông nên lá đỏ triền miên. Mai em
đi mang ngày thương ngày nhỏ. Mang cả tuổi buồn của cuộc đời
sau. Thuyền ngày xưa không chở hồn hoa bướm. Như một
lần hoài vọng để buồn thêm. Ngày trở về, đường xanh bóng

cây. Lá bay muôn phía, nắng chứa đầy. Trong hương sứ
 cũ chùng hư ảo. Ngày xưa thôi hết phấn hương
 bay. Hạ về ươm mây nhiều nắng. Có hồng má thắm ngày xanh. Nụ
 cười chưa phai trầm vắng. Mắt hoang sơ hồn nhẹ lâng. Cỏ
 mềm êm đôi bàn chân. Ru đời giạt phiêu mấy lần. Thôi
 xin sóng nhớ cho gần. Mai đây vẫn còn tiếng ngân.
 Thôi xin sóng nhớ cho gần. Mai đây vẫn còn tiếng ngân.
 U... ú... à... U... ú... à... U... ú... à... U... ú... à... U...

Vắt Tay Lên Trán

Nguyễn Quyết Thắng
1967

♩ = 100

Em G Em

Đ.K.: Nằm vắt tay lên trán ta nghĩ đến chuyện cuộc đời,

B⁷ Em

ngồi bấm đốt ngón tay ta nghĩ đến chuyện ngày qua,

G Em

nằm vắt tay lên trán ta nghĩ đến chuyện bây giờ,

B⁷ Em

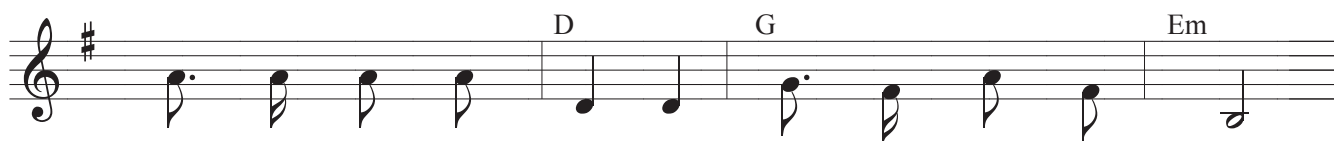
ngồi bấm đốt ngón tay ta nghĩ đến chuyện ngày mai.

1. Cho em tôi giấc mơ đẹp tựa như áng mây mờ,
2. Đã biết mấy giấc mơ một thời niên thiếu trông chờ,
3. Yêu biết mấy đóa hoa vườn trầu sau lũy tre già,
4. Đếm những bước chân đi ngại ngừng có biết bao lần,

đừng dặt dò đông tố quay cuồng nếp sống ngầy thơ,
 ngày thì dài mong nhớ loang dần vết đấng trên môi,
 một vườn mùa hoa trái lên mùi lúa chín phơi sân,
 đường về làng heo hút ai làm núi cách sông ngăn,

Em say trong giấc vàng mùa sang nhuộm cánh thu tàn,
 Tương lai trên đất này làm sao đừng có sao dòi,
 Yêu như yêu những đàn gà con lượn bước sau hè,
 Đêm đã sắp úa tàn bình minh rồi sẽ huy hoàng,

em đi trong đám người nào ai nhìn thấy em tôi.
 quên đi bao oán thù lòng người rộn khúc reo vui.
 đêm khuya bên bếp nòng niềm vui vượt khỏi loang xa.
 vang vang trong gió ngàn một người một tiếng reo hoan.

Việt-Nam và Hoà-bình

♩ = 90

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Ý thơ : Hoàng Khởi Phong

1970

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. It consists of four staves of music with Vietnamese lyrics underneath. The lyrics are arranged in three columns, corresponding to the three verses of the song. The music features various chords and melodic lines, with some notes marked with 'Em', 'G7', and 'Am'.

1. Mỗi sáng ban mai ngọn cờ phát phối tung
2. Xin các anh em mặc niệm trong bữa ăn
3. Công lý hôm nay mù mờ nên mất lương

bay, công - chúc sinh viên ngồi bên
đêm, hãy lắng tai nghe bản tin
tri, nhiều diễn - văn kia làm tung

bản giấy ở - hò, có biết đâu
từ chốn xa gần, đã chết bao
mạch máu con người, lên tiếng hòa -

rằng bên ngoài vùng Việt - Nam,
người cho tàn ngày đen tối,
bình nhưng chẳng chịu buông súng,

Em Am G

chính khách Tây Tàu tay cầm cặp da
chia cắt gia tài cho ngoại thù huyênh
vũ khí nơi nào ? nhưng hẹn gặp nơi

Em G

to, Ở trong đó
hoang. Họ nhân danh
đây, Và ngay trên

Em D

có biết bao những tài liệu đã viết nói về Việt -
kia với bao nỗi nhọc nhằn, đem phanh thây tưởng chừng
đất nước thành phố đầy mìn, ta nâng cao hòa - bình

Em D G

Nam ta, dẫu chưa biết gì giống nòi này, quyết
ác thú, chúng ta sống bằng những nội thù, cần
trong tay, ngay trên những quân bút gầy mòn, ngay

B7 Em G

định thế - hệ chúng ta ngay. Định mệnh
phần trôi nổi chết trên sông, Một giọng
trên những đồi núi hoang sơ, Hòa - bình

Em

ta bao người xâu xé.
nước có nhiều ghềnh thác.
đến (khi) súng đỏ mờ hôi.

Xin Bình Yên Đêm Nay

♩ = 100

Nguyễn Quyết Thắng
1971

Am

1. Ai qua đây cho mái ngói điêu tàn,
2. Ai qua đây cho xác vương ven rừng
3. Ai huyên hoang trên sức sống con người,

Dm

ai qua đây cho mái lá bỏ hoang,
ai qua đây cho xác cuốn đây sông
ai mê man trong uất ức trào dâng,

Am Dm Am

người hay thú bên sông máu trôi về nguồn
trường chinh chiến con dân sống trong âm thầm,
niềm đau ấy thiên thu vẫn chưa phai mờ,

G⁷ Am

người hay tôi nước mắt nào luân lưu.
hỏa châu soi soi sáng từng đêm đêm.
Việt - Nam ơi xin thấy bình yên trôi.

C

Từng lớp lớp tiến tới đã về đi trong đêm
Từng lớp lớp tiến tới đã gìn giữ cho quê
Ngày vẫn nối tiếp tới đếm từng bom rơi trong

đen, người qua sông qua non qua
 hương, tình yêu thương vườn lên lấp
 đêm, từ hai mươi năm qua, qua

từng thôn xóm làng dân, từng lớp lớp tiến
 từng hầm hố mìn chông, từng lớp lớp tiến
 rồi chưa thấy bình yên, từ hơn trăm năm

tới đã chìm sâu trong đêm đen, từng bom rơi tung
 tới đã về gây thêm đau thương, nào ai đang mê
 qua đếm thật tuôn rơi muôn nơi, này em thơ trong

bay nào ai uống máu quân thù.
 say vui chôn kiếp sống con người.
 nơi và đây những xác thân già.

Xin loài người. í... xin bình yên đêm nay.

Xin loài người xin bình yên đêm nay.

Yêu Dấu

♩ = 65

nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

lời : Nguyễn Minh Nữ

1971

Ta đưa nhau vào tình thiên thu, cho mê
... đi vào hồn băng quơ, cho mê

say là trời hư vô, ta đưa nhau vào trời bão
say bầu trời bơ vợ, đưa nhau đi vào hồn mơ

tố, cho trắng non in dấu ngựa hồng, đan kín nụ
uóc, cho tay măng say đắm tình cò, âu - yếm từng

cười, e - ấp tình đời quên hết muộn phiền, tìm một
giò, thương nhớ còn ngờ quên phút tạ từ, mà nghìn

thời yêu dấu xa xưa, ôi tim ta giọng máu xanh
trùng chưa đến trong ta, đêm mênh mang còn những rong

chưa. Đưa nhau... chơi.

Khi yêu nhau đưa mây về trời, khi yêu
... ... nhau đong đưa điệu tình, đưa hoang

nhau thả hồn theo trăng, khi yêu nhau tô xanh tình
vu vào cội mê say, khi yêu nhau quên đi lạ

người, cho phiêu du chim còn xa khơi. Khi yêu...
lòng, mưa qua mau trên bờ môi - -

thơm. Ta đưa nhau vào tình chia

xa, ôi trong ta ngậm ngùi phôi pha, ta đưa

nhau về trời yêu dấu, những đám đuối nay đã bạc

đầu, tê điếng hồn người chôn kín mộng đời, thôi đã lạ

rồi, còn một vòng tay nhớ băng khuâng, đi lang

thang tìm bóng thương mong.

Mục Lục

Bìa trước

00 Tình Yêu – Quê Hương và Thân Phận

01-02-03 Bài viết của Đỗ Quý Toàn

04 Anh

05 Banmê Và Ta

06 - 07 Banmê Về Nhớ

08 – 09 Biền Biệt Bóng Trăng Tan

10 - 11 Chiều Buồn Banmê

12 - 13 Đêm Nay Hòa Bình

14 - 15 Đoàn Người Hôm Nay

16 - 17 Đứa Học Trò Trở Về

18 Đừng Quên

19 Bài viết của Phương Oanh

20 - 21 Em

22 - 23 Em Bước Xuống Chùa

24 - 25 Ghi Tại Trại Tạm Cư Banmê

26 - 27 Gọi Tên Đất Mẹ

28 - 29 Hát Cho Đôi Chim Quyên

30 - 31 Hát Giữa Vầng Trăng

32 Hát Rong Giữa Đời

33 Bài viết của Nguyễn Thị Vành Khuyên

34 - 35 Hát Từ Tim-Hát Bằng Hơi Thở

36 - 37 Hãy Đến Với Chúng Tôi

38 - 39 Lặng Im

40 - 41 Lần Trở Lại Banmê

42 - 43 Lá Xanh Đời

44 - 45 Lời Chim

46 - 47 Một Chia Xa Là Suốt Trăm Năm

48 - 49 Ngàn Năm Nào Ngưng Động

50 - 51 Ngày Rày Năm Xưa

52	Ngoài Phố
53	Bài viết của Nguyễn Minh Nữ
54 - 55	Nhận Diện Quê Hương
56 - 57	Những Nụ Bông Cầu
58 - 59	Những Tối Hoa Xưa
60 - 61	Nợ
62 - 63	Nói Với Người Du Ca Banmê
64 - 65	Ô Mai Ngày Xưa
66 - 67	Paris-Đêm Mưa
68 - 69	Phù Đồng Thiên Vương
70	Phượng Xưa
71	Bài viết của Lý Thảo Yên
72 - 73	Quê Hương Tôi
74 - 75	Sinh Nhật
76 - 77	Sử Ca
78 - 79	Suốt Đời Lang Thang
80 - 81	Thân Phận Một Mặt Trời
82 - 83	Thuyền Đợi
84 - 85	Tiếng Hát Vang Lên Trong Đêm Tối
86	Tôi Yêu
87	Bài viết của Đào Quốc Bảo
88 - 89	Trên Đỉnh Zermatt
90 - 91	Trên Vùng Lá Khô
92 - 93	Vẫn Còn Tiếng Ngân
94 - 95	Vắt Tay Lên Trán
96 - 97	Việt Nam Và Hoà Bình
98 - 99	Xin Bình Yên Đêm Nay
100-101	Yêu Dấu
102	Mục Lục
103	Mục Lục

Bià sau : Tiểu Sử Nguyễn Quyết Thắng - bằng hữu viết

Tình Yêu-Quê Hương và Thân Phận
gồm 50 ca khúc của Nguyễn Quyết Thắng sáng tác và phổ thơ
do tác giả cùng ý kiến đóng góp chọn lọc của các bằng hữu và người thân quen ưa thích
được thực hiện với sự hỗ trợ của anh chị Hoàng Ngọc Tuệ - Hoàng Vĩnh
trình bày và hình ảnh Minh Chiến
in tại Trung Tâm nhật báo Người Việt California Hoa Kỳ 2012 .

Nguyễn Quyết Thắng

Sinh năm 1949 tại Hà Nội

Di cư vào Nam năm 1954

Sống trên nhiều tỉnh :

Quảng Trị , Tuy Hòa Nha Trang,
Thủ Đức, Sài Gòn , Banmethuot...

Sinh Hoạt văn nghệ từ năm 1963

Gia nhập PT Du Ca VN năm 1965

Sáng tác ca khúc từ năm 1967

cư ngụ tại Hòa Lan từ năm 1981

Phải nói : Thắng viết nhạc với một thái độ, một cung cách rõ rệt của một mũi tên bắn tới trước, mục tiêu trước mặt, trên đường tên đi. Là những ước mơ không trọn, những dự toan giục giã kêu đòi và đó cũng là những thâm thiết của đời sống.. Anh nói, nhiều lần tôi đã nghe anh nói về những ngày tháng khiêm nhường, ngờm ngợm, đầy ắp trên đây [như một khoảng đời hạnh phúc ?] đã là một khởi điểm tốt cho những dòng nhạc đầu tiên được viết ra, hát lên ở đâu đó, một chỗ nào thân thuộc. Có cần gọi lại thêm nơi đây khoảng đời đã qua, đã sống.. Nhạc Thắng viết thật dễ dàng như hơi thở, như mắt nhìn, như tai nghe. Người ta [tôi] sẽ bắt gặp trên từng dòng, từng câu những cuốn hút, nồng nàn đôi khi những đáng thương tội nghiệp. - **Thái Trung**

Nhưng không thể nào tôi tìm lại được cái cảm xúc như lần đầu tiên nghe Thắng hát. Khi đó tôi vừa từ một thành phố khác đến, gặp Thắng như một hội ngộ kỳ thú. Đêm đó, chúng tôi cùng ngủ trong một căn hầm nhỏ, tối tăm, bụi bặm. Trong lúc tôi ngồi hút thuốc nghĩ vu vơ, tiếng đàn Thắng ủa tới, phủ kín tôi, lôi kéo tôi, xoay tròn như một phán hỏi, một tra xét, một khóc than, một bùng sáng. Những bản nhạc của Thắng loang ra. Thắng hát thật nhiều, hát nhanh, hát mạnh, hát cuồng nộ, hát tốc lửa, còn tôi - thu mình trong một góc tối mờ mờ ẩm ướt, trí óc mơ hồ xao động. - **Nguyễn Minh Nữ**

Tôi cảm nhận nhạc của Nguyễn Quyết Thắng, sự phong phú đa diện của anh, yêu cái tình ý nồng nàn, cung bậc thên thang đó, cảm ơn anh, đã viết lại những điều chúng ta ưu ái, đã thấp lại cho chúng ta ngọn nến hồng, đã gieo trồng, vun xới cho những bông hoa xinh tươi nở đầy, trong cuộc sống phù du, vật vờ, hạnh phúc mong manh, tôi trân quý gìn giữ những gì còn có trong tay ... Cảm ơn anh. - **Phù Sa Trầm Lặng**

Lẽ nào quê hương ta mãi tăm tối. Chúng ta "... người chờ mong NGÀY MAI", chờ mong quê hương Việt Nam tươi sáng, sánh vai cùng cường quốc năm châu. NGÀY MAI của NS Nguyễn Quyết Thắng tỏ bày đã bao nhiêu năm rồi? NGÀY MAI của hơn một phần ba thế kỷ đã qua bao giờ sẽ đến? Cái NGÀY MAI bị níu chặt sẽ không bao giờ đến? Điều gì có thể khiến NGÀY MAI đến để tiếng nhạc reo vui của ĐỨA HỌC TRÒ TRỞ VỀ vang vang? - **Lê Khánh Long**

Đã là người thì ai cũng có lòng yêu quê hương. Quê hương là của tất cả chúng ta, của những người mang dòng máu Việt dù sinh ra trên mảnh đất chữ S bên bờ Thái Bình hay kinh thành ánh sáng Paris hay thủ đô tị nạn Cali..Quê hương không phải của riêng ai, của riêng một chế độ nào mà là của Chúng Ta. Làm gì cho quê hương sẽ luôn là niềm trăn trở của những tâm hồn tuổi trẻ. Và xin Tuổi Trẻ Việt Nam hãy nghe Nguyễn Quyết Thắng vang lên những điệu dân ca để nói về quê hương. - **Hoàng Lan Chi**

Tôi không biết Fa Thắng - Nguyễn Quyết Thắng vất vả với mạng này như thế nào? không biết các bạn khác nghĩ sao ? tôi rất khâm phục cái công lao đóng góp của web cho anh chị em chúng ta. Nhìn lại việc năm qua, xin mọi người chúng ta ngả nón chào Fa Thắng hay chuyển đến cho anh lời cảm phục cùng với lời chúc Giáp Thân Sức Khỏe và Lòng Yêu Thương Du Ca Rạng Rỡ của anh trưởng này, và cả gia đình Fa Thắng nữa, những người đã đóng góp không ít cùng với anh trong việc duy trì và đẩy mạnh Web Du Ca. - **Nguyễn Đức Quang**